Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII Nr. 566 — vineri 20 mai 1960 — 8 pagini 25 bani

COMUNICAT

In zilele de 17 și 18 mai a.c a avut loc plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, care a dezbătut proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1965 și pentru programul economic de perspectivă.

Proiectul de Directive a fost prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R.

In urma discuțiilor care au avut loc, plenara a aprobat în unanimitate proiectul prezentat și a hotărît ca proiectul de Directive să fie dezbătut de către organele și organizațiile de partid, cît și de masele largi de oameni ai muncii în cadrul adunărilor pe întreprinderi, instituții, unități socialiste ale agriculturii, sate și în paginile presei.

Proiectul, împreună cu propunerile ce se vor face în cursul acestei dezbateri, va fi supus de către C.C. al P.M.R. celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Un măreț program de muncă al partidului și al întregului popor

Un document de o însemnătate covîrșitoare este în momentul de față în atenția întregului nostru popor — proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă. In toate orașele și satele patriei, masele largi de oameni ai muncii dezbat, în cadrul unor adunări însuflețite, acest proiect menit să ridice întreaga noastră economie, întreaga noastră viață pe culmi tot mai înalte de progres și bunăstare.

Realizările obținute de oamenii muncii, sub conducerea partidului, în perioada care a trecut de la cel de-al II-lea Congres al P.M.R. au dus economia țării mult înainte pe drumul socialismului, constituind în momentul de față o temelie sigură și trainică pentru noi și mai mari succese. Traducerea în viață a Directivelor celui de-al II-lea Congres, aplicarea cu consecvență a învățăturii marxist-leniniste au determinat creșterea continuă a forțelor de producție, lărgirea și consolidarea relațiilor de producție socialiste, dezvoltarea proporțională a economiei naționale pe o linie ascendentă. Ca urmare, în acești ani a crescut nivelul de trai material și cultural al poporului muncitor. In anul 1960 producția globală industrială va fi cu 65 la sută mai mare decît în 1955. Realizări însemnate s-au obținut în acest interval în principalele ramuri ale industriei, de care depinde mersul înainte al întregii economii naționale : de peste 2 ori mai mult oțel, de peste 2 ori mai multe mașini și metale prelucrate, de peste 2,3 ori mai multe produse chimice. Prevederile planului de electrificare elaborat pentru etapa 1951—1960 au fost îndeplinite cu un an mai devreme. Procentul de creștere a producției bunurilor de larg consum atinge în 1960 între 36 și 250 la sută față de anul 1955. In anii 1956—1959 au intrat în funcțiune 101 întreprinderi noi, s-au creat 93 secții noi, 294 întreprinderi existente au fost reutilate și dezvoltate și a existat o grijă permanentă pentru dotarea întreprinderilor cu utilaj modern, pentru ridicarea nivelului de calificare al muncitorilor și creșterea pe această cale a productivității muncii.

Agricultura noastră a înregistrat de asemenea succese însemnate. Încă la sfîrșitul anului 1959 a fost realizată sarcina trasată de Congresul al II-lea, ca în 1960 sectorul socialist din agricultură să fie preponderent ca suprafață și ca producție marfă. In martie a.c. 77 la sută din suprafața arabilă a țării aparținea sectorului socialist. Pentru dezvoltarea tehnico-materială a agriculturii s-au investit în anii 1956—1959 aproape 8,6 miliarde lei. La sfîrșitul anului 1960 agricultura va dispune de 62.650 de tractoare convenționale, cu peste 25.650 mai mult decît prevedeau Directivele Congresului al II-lea. Permanenta grijă acordată agriculturii a făcut ca producția globală agricolă să sporească în ultimii șase ani, în medie, cu 4,2 la sută anual.

Venitul național va fi în 1960 de cca. 1,4 ori mai mare decît în 1955 și de 2,7 ori mai mare ca în 1938, dovadă a unei economii puternice. Dezvoltarea pe linie permanent ascendentă a economiei statului nostru a dus la îmbunătățirea salarizării, la mărirea pensiilor, la scutiri și reduceri de impozite, la creșterea veniturilor bănești ale salariaților. Sarcina trasată de Congresul al II-lea a fost depășită și în această privință, salariul real crescînd, încă din 1959, cu 33 la sută, în loc de 30 la sută, cît era prevăzut. Și prevederile privind construcțiile de locuințe vor fi depășite pînă la sfîrșitul anului cu peste 16.000 de apartamente. In domeniul social-cultural cheltuielile statului cresc de la 6,8 miliarde lei în 1955 la 13,4 miliarde lei în 1960. Din această sumă, pentru învățămînt și cultură sînt destinate 4,3 miliarde lei.

Așa cum arată faptele, cifrele, poporul nostru, sub conducerea înțeleaptă a partidului, a obținut succese în toate domeniile construcției socialiste. La aceasta au contribuit mult sprijinul permanent pe care l-a acordat țării noastre Uniunea Sovietică precum și într-ajutorarea tovărășească din cadrul țărilor lagărului socialist.

Planul economic de șase ani pe perioada 1960-1965 pune ca sarcină fundamentală dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, creșterea rapidă a forțelor de producție în vederea desăvîrșirii construcției socialiste în patria noastră. Prin încheierea colectivizării agriculturii, relațiile de producție socialiste vor cuprinde întreaga economie națională care va căpăta astfel un caracter unitar.

Pe linia dezvoltării continue, proporționale, armonioase a economiei se prevăd ca obiective principale: concentrarea eforturilor în direcția industrializării socialiste, asigurînd dezvoltarea cu prioritate a industriei grele, în special a industriei constructoare de mașini, lărgirea și consolidarea relațiilor de producție socialiste la sate, încheierea procesului de transformare socialistă a agriculturii, de colectivizare a acesteia, introducerea pe scară largă a cuceririlor tehnicii și științei mondiale în toate ramurile economiei, ridicarea în continuare a economiei regiunilor și raioanelor mai puțin dezvoltate, sporirea venitului național și îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Ritmul de creștere a producției industriale va fi în medie de 13 la sută anual, valoarea producției globale ajungînd în 1965 de cca. 2,1 ori mai mare decît în 1959. Producția mijloacelor de producție va crește în 1965 de cca. 2,2 ori față de 1959, iar producția bunurilor de consum de cca 2 ori. Eforturile principale se vor îndrepta spre siderurgie, construcția de mașini, energia electrică, industria chimică și lărgirea bazei de materii prime.

In vederea introducerii și dezvoltării tehnicii noi prin electrificarea, mecanizarea și automatizarea proceselor de producție în toate ramurile economiei, va crește în ritm rapid producția de energie electrică, ajungînd în 1965 de 2,7 ori mai mare decît în 1959. Industria petrolului se va dezvolta prin modernizarea parcului de instalații de foraj, prin introducerea celor mai noi procedee de prelucrare a țițeiului, menite să asigure îmbunătățirea calității benzinei, motorinei și uleiurilor. Se va merge pe linia construirii de instalații de capacitate mare, care lucrează în condiții mai economice. Se va extinde folosirea gazului metan în locul combustibililor lichizi și solizi. Bogăția de gaze naturale de care dispune țara noastră deschide perspective mari în domeniul industriei chimice, pentru care constituie o materie primă importantă. Planul de șase ani prevede măsuri care să ducă la creșterea producției de gaze naturale, la o gospodărire mai riguroasă a acestuia. O dată cu aceasta se va dezvolta extracția cărbunelui, care va ajunge în 1965 la 11,5—12,5 milioane tone, de 1,4-1,6 ori mai mult decît în 1959. In acest scop se va dezvolta la maximum capacitatea de producție a minelor existente, care produc în condiții economicoase, se vor pune în exploatare noi mine și se va extinde mecanizarea lucrărilor miniere.

In domeniul dezvoltării industriei atenția principală va fi îndreptată spre siderurgie, care trebuie să satisfacă în tot mai mare măsură nevoile crescînde de oțel și laminate. Va crește în proporții mari producția de fontă, de oțel, de laminate finite, de țevi. La Galați va fi construit un nou combinat siderurgic, care va fi pus în funcțiune în 1965. Se va lărgi capacitatea de producție a uzinelor Reșița și Hunedoara. Se prevede

(Continuare în pag. 2)

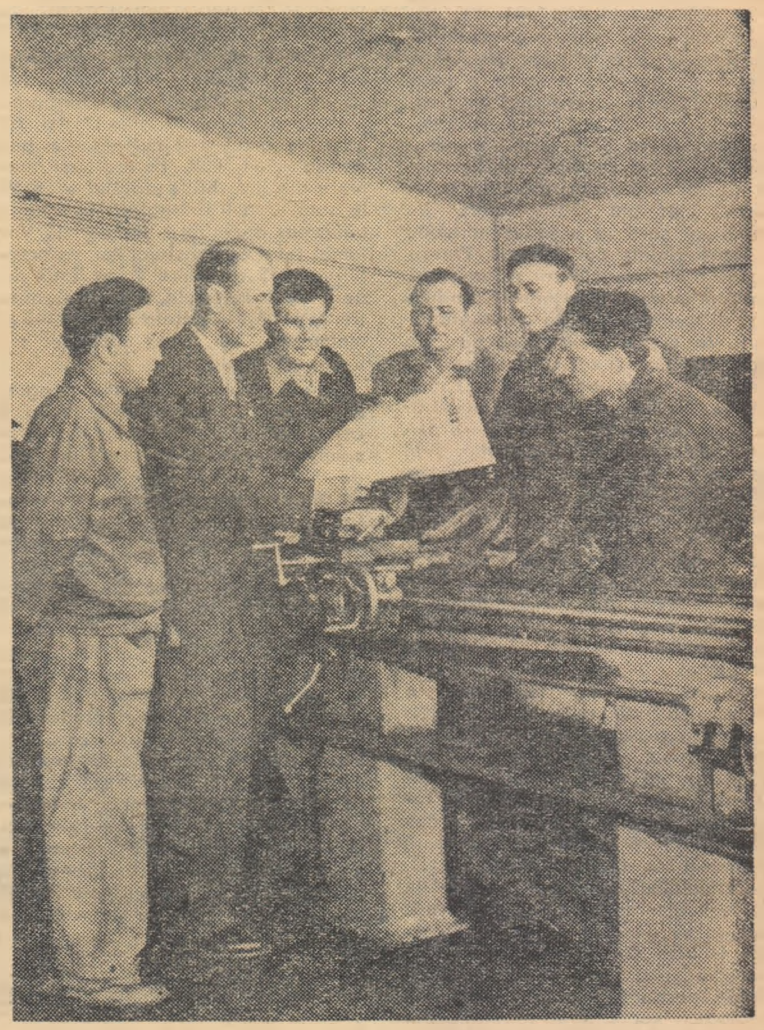

In întreaga țară cadrele didactice, alături de toți oamenii muncii, au întîmpinat cu deosebit entuziasm proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă.

In fotografie : profesori și maiștri ai Școlii de meserii Galvani-Tel din Capitală citind proiectul de Directive.

IN CINSTEA CONGRESULUI

Noi construcții școlare

In cartierul noilor blocuri muncitorești construite recent, în orașul Oradea se lucrează acum la ridicarea a trei localuri școlare.

In cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R., numeroși profesori, elevi și părinți ai elevilor își aduc contribuția la grăbirea lucrărilor de construcție. Astfel, pînă în prezent, pe șantiere au fost prestate peste 38.000 de ore de muncă patriotică. Se evidențiază în mod deosebit cadrele didactice și elevii de la Școala de 7 ani nr. 10, care pot fi găsiți zilnic pe șantierele noilor construcții de școli.

1.000 de ore de muncă patriotică

Profesorii și elevii Școlii medii din Alexandria, întreprind numeroase acțiuni patriotice în întîmpinarea Congresului al III-lea al partidului. Zilele trecute, elevii, împreună cu diriginții lor, au efectuat 1.000 ore muncă voluntară. Unele echipe au lucrat în parcurile „I. V. Stalin" și „Tineretului", unde au curățat aleile, au plivit buruienile și au văruit tulpinele pomilor, iar altele au colectat o cantitate de 3.000 kilograme fier vechi.

Cu eforturi sporite

In preajma celui de al III-lea Congres al P.M.R. pionierii și elevii de la Școala elementară din comuna Hălmagiu, raionul Gurahonț, își sporesc eforturile pentru obținerea unor rezultate mereu mai bune în activitatea școlară și extrașcolară.

Recent ei au lansat în toate clasele lozinca „Să încheiem anul școlar fără corigenți și fără repetenți". Ca urmare crește mereu numărul elevilor fruntași la învățătură, al căror nume este trecut pe panoul de onoare.

Sub îndrumarea învățătorilor și profesorilor și a instructorilor de pionieri, copiii au plantat 200 de nuci pe marginea șoselei naționale și 100 de pomi fructiferi în grădina școlii și a internatului și au prestat peste 1.000 de ore muncă voluntară la amenajarea și îngrijirea parcului comunei, străduindu-se totodată ca pînă la sfîrșitul anului școlar să sporească cu încă 1.000 de kg. cantitatea de fier vechi colectată pînă acum.

Un măreț program de muncă al partidului și al întregului popor

(Urmare din pag. 1)

construcția unui mare combinat de aluminiu, cu o capacitate de 50.000 tone anual, care va intra în producție în 1965. Construcția de mașini va crește în 1965 de 2,2 ori față de 1959 și va merge pe linia ridicării permanente a eficacității tehnico-economice a mașinilor și utilajelor. În vederea creșterii producției și productivității muncii vor fi înzestrate cu mașini și utilaje noi, moderne industria minieră, industria siderurgică, industria petrolului, industria chimică, a materialelor de construcții, a construcțiilor, industria ușoară, alimentară, agricultura, transporturile.

Proiectul de Directive prevede măsuri menite să dezvolte într-un ritm susținut industria chimică, asigurîndu-se valorificarea superioară a resurselor naturale ale țării. Producția industriei chimice, a cauciucului, celulozei și hîrtiei va crește de 3,3 ori în 1965 față de 1959. La Craiova va fi construit un combinat care va produce îngrășăminte azotoase și alte produse valoroase, iar la Tg. Mureș un combinat care va produce amoniac și îngrășăminte concentrate. Pentru necesitățile agriculturii se va spori cantitatea de îngrășăminte, producția și sortimentele de antidăunători. Va crește mult producția de mase plastice și rășini sintetice, de fire și fibre sintetice și pe bază de celuloză, ceea ce va duce la îmbogățirea sortimentelor de materii prime necesare industriei textile. Prin construirea de fabrici noi va crește producția de hîrtie. În vederea creșterii volumului construcțiilor va spori producția industriei materialelor de construcții de circa 2 ori în 1965 față de 1959, dezvoltîndu-se în mod deosebit producția materialelor care duc la intensificarea industrializării execuției. Va crește producția prefabricatelor din beton armat, a cărămizilor refractare, a materialelor de instalații. Bogăția forestieră a patriei va fi exploatată mai rațional, se va introduce mecanizarea în exploatările forestiere și se va asigura valorificarea superioară a lemnului. Producția va fi concentrată în întreprinderi mari, moderne, cu profil complex.

Proiectul de Directive prevede un mare volum de cercetări geologice menite să ducă la descoperirea de noi resurse și substanțe minerale necesare economiei naționale. Fondurile destinate pentru lucrările geologice vor fi folosite îndeosebi pentru punerea în evidență a rezervelor de minereuri de fier și minereuri neferoase, de țiței, gaze naturale, cărbuni.

O creștere simțitoare se va realiza în domeniul industriei ușoare și al industriei alimentare, asigurîndu-se ridicarea nivelului de trai, bunăstarea poporului. Producția industriei ușoare va spori în anii 1960–1965 de circa 2,1 ori, asigurînd produse variate din bumbac, lînă, mătase, țesături neșifonabile, încălțăminte ușoară și flexibilă. Producția industriei alimentare va crește de cca. 2 ori în 1965 față de 1959. Vor intra în funcțiune fabrici noi de zahăr, de ulei, de lapte praf, de bere, de pîine, secții pentru preparate de carne.

Pînă în anul 1965 se va încheia procesul de colectivizare a agriculturii. Prin aceasta relațiile de producție socialiste vor cuprinde întreaga economie națională. **Producția agricolă globală va crește pînă în 1965 cu 70–80 la sută față de anul 1959.** În această perioadă gospodăriile agricole colective vor primi un sprijin susținut în vederea întăririi lor din punct de vedere economic și organizatoric pentru ca, pe baza mecanizării, să sporească producția lor vegetală și animală. Fonduri și mijloace materiale importante vor fi îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de mecanizare a agriculturii. La sfîrșitul perioadei 1960–1965 vor lucra în agricultură circa 100.000 de tractoare fizice, peste 70.000 semănători, peste 43.000 combine de cereale și peste 8.000 combine de porumb. În vederea creșterii producției agricole, a productivității muncii în agricultură se vor executa importante lucrări de îmbunătățiri funciare, se vor folosi în mai mare măsură îngrășăminte, se vor aplica metode agrotehnice înaintate. O atenție deosebită se va da producției de grîu și porumb. Lucrările la cultura grîului vor fi mecanizate pînă în 1965 în proporție de 80–90 la sută, iar întreaga suprafață cultivată cu grîu se va însămînța numai cu sămînță din soiuri selecționate, de înaltă productivitate și mai rezistente. Se va lărgi mecanizarea în cultura porumbului. Se prevede de asemenea creșterea numărului de animale și păsări care să ducă în această perioadă la dublarea producției de carne, la creșterea producției de lapte, de lînă fină și semifină. Porumbul, în special cel de siloz, va deveni furajul principal în hrănirea animalelor. Vor spori suprafețele cultivate cu plante tehnice, legume, cartofi, cu plantații de pomi, cu vița de vie.

Corespunzător cerințelor economiei naționale va crește capacitatea de transport. Principalele sarcini care se pun în acest domeniu sînt de a extinde înlocuirea tracțiunii cu aburi prin tracțiunea Diesel-electrică, mecanizarea și automatizarea proceselor de exploatare. În 1965 transportul cu tracțiune Diesel și electrică va prezenta 45–50 la sută din traficul feroviar. Și parcul auto va fi înzestrat cu mijloace de transport moderne. Transportul naval și cel aerian vor fi dotate de asemenea cu mijloace moderne.

Proiectul de Directive prevede, pentru perioada 1960–1965, un volum de investiții din fondurile statului de 170–180 miliarde lei, de circa două ori mai mult decît în perioada 1954-1959. Partea cea mai mare din investițiile statului – 58-59 la sută – va fi îndreptată spre continuarea dezvoltării industriei. Volumul total al construcțiilor va crește în 1965 de circa 2 ori față de anul 1959. Totodată, industria construcțiilor va fi dotată cu mașini și mecanisme noi, cu mijloace de transport moderne.

În proiectul de Directive progresul tehnic, introducerea tehnicii celei mai noi în toate ramurile economiei naționale ocupă un loc de frunte. Se prevăd măsuri menite să ducă la mecanizarea și automatizarea complexă a producției, la aplicarea proceselor tehnologice avansate, la folosirea cît mai largă în producție a științei și tehnicii moderne. Se va asigura treptat producerea în țară a elementelor de automatizare, se vor introduce mașini electronice de calcul. Nivelul tehnic înalt al noilor tipuri de mașini ce urmează a fi produse în serie se va realiza pe baza unor studii tehnico-economice temeinice. Cercetarea științifică va sta la baza introducerii tehnicii noi și a soluționării problemelor tehnico-economice menite să ridice economia națională. Institutele de cercetări sînt chemate să întreprindă studii atente în legătură cu valorificarea resurselor energetice și de substanțe minerale, în legătură cu valorificarea complexă a minereurilor neferoase, a minereurilor de fier, cu modernizarea proceselor tehnologice, cu sporirea productivității muncii în agricultură. În soluțiile practice pe care sînt chemate să le dea institutele de cercetări trebuie să țină seama de nivelul atins de tehnica mondială.

Pe baza introducerii tehnicii noi, a adîncirii specializării producției și lărgirii cooperării întreprinderilor, a folosirii metodelor de muncă avansată, a ridicării calificării cadrelor și a mai bunei organizări a muncii va crește continuu productivitatea muncii pe salariat pe ansamblul industriei cu circa 60–65 la sută. Pe această cale, precum și pe calea reducerii sistematice a prețului de cost prin valorificarea rezervelor interne, prin reducerea consumurilor specifice se va asigura creșterea acumulărilor necesare investițiilor și ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Grija permanentă a partidului pentru ridicarea nivelului general de cultură al poporului se oglindește în prevederile privitoare la încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani pînă în anii 1962–1963 și începerea trecerii treptate la învățămîntul general de 8 ani, învățămîntul de cultură generală ajungînd astfel la durata de 12 ani. Proiectul de Directive prevede măsuri menite să asigure pregătirea muncitorilor calificați, a cadrelor medii și superioare pentru economia națională, cultură și sănătate, legarea mai strînsă a învățămîntului cu practica construcției socialiste. Planul de șase ani prevede lărgirea posibilității ca oamenii muncii din producție să studieze în cadrul învățămîntului seral și fără frecvență. O dată cu aceasta, **statul va acorda fonduri pentru investiții în vederea lărgirii bazei materiale a învățămîntului de peste 2 ori mai mari decît în perioada 1954–1959.**

Proiectul de Directive scoate în lumină grija permanentă pe care o are partidul nostru pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului, grija față de om fiind caracteristica principală a politicii lui. **Salariul real al muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor va crește pînă în 1965 cu 40–45 la sută față de nivelul realizat în a doua jumătate a anului 1959. În același timp veniturile reale ale țărănimii vor crește cu circa 40 la sută. Toate acestea vor fi urmarea ridicării productivității muncii, a scăderii treptate a prețului de cost al produselor printr-o muncă de calitate superioară, printr-o mai bună gospodărire.**

Comerțul socialist va pune la dispoziția consumatorilor mărfuri în cantitate de două ori mai mare în 1965 față de 1959 și va îmbunătăți deservirea. La dispoziția oamenilor muncii vor fi puse noi așezăminte de artă și cultură: teatre, cluburi, case de cultură, biblioteci, terenuri de sport, cinematografe etc. Măsuri cu caracter preventiv vor asigura ocrotirea sănătății, asistența medicală și organizarea odihnei se vor îmbunătăți. Se vor îmbunătăți de asemenea condițiile de locuit ale oamenilor muncii prin creșterea suprafețelor locuite de peste 3 ori față de creșterea înregistrată în perioada 1954–1959.

Îndeplinirea prevederilor cuprinse în Directivele pentru dezvoltarea economiei naționale pe anii 1960–1965 va crea condițiile unui nou avînt economic. După această primă etapă vor fi posibile noi înfăptuiri, ale căror linii directoare le indică programul de dezvoltare a economiei naționale de perspectivă. Acest program subliniază necesitatea creșterii intense și multilaterale a forțelor de producție în vederea desăvîrșirii construcției socialiste și a trecerii treptate la construcția comunismului. Înfăptuirea lui va asigura dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei naționale – acordîndu-se în continuare prioritate industriei grele – precum și realizarea unui belșug de produse care să permită ridicarea bunăstării poporului muncitor la nivelul celor mai avansate țări din lume. **Programul de perspectivă presupune o dezvoltare puternică a forțelor de producție în această perioadă, care să facă posibilă creșterea producției industriale în următorii 15 ani de peste 6 ori față de anul 1959 și de peste 26 ori față de nivelul atins în anul 1938,** cînd producția Romîniei burghezo-moșierești a atins culmea cea mai înaltă.

Dezvoltarea în acest ritm a economiei naționale presupune lărgirea bazei energetice și electrificarea țării întregi, care are un rol determinant în introducerea progresului tehnic, a mecanizării și automatizării producției în industrie, în agricultură, în transporturi. Se prevede o creștere a energiei electrice de cca. 10 ori pînă în 1975 față de 1959. În industria construcției de mașini, ramură hotărîtoare pentru creșterea în ritm rapid a întregii economii naționale, producția va spori de cca. 7 ori pînă în 1975, realizîndu-se mecanizarea și automatizarea procesului de producție. Cît privește producția industriei chimice, aceasta urmează să crească de 13–14 ori. Pentru industria alimentară se prevede o creștere în următorii 15 ani de 4,5–5 ori, aceasta fiind complet reutilată și dotată cu noi unități. În industria ușoară se apreciază posibilitatea creșterii producției de 6–7 ori.

Prin dezvoltarea multilaterală a marii gospodării agricole socialiste, producția agricolă și productivitatea muncii în agricultură vor crește masiv, zootehnia va lua un puternic avînt. Pînă în anii 1968–1970 lucrările agricole vor fi complet mecanizate. Pe această bază, precum și prin folosirea semințelor selecționate de mare productivitate, a îngrășămintelor precum și prin creșterea numărului de specialiști în agricultură **se prevede posibilitatea ca producția agricolă să crească în această perioadă de aproximativ 3 ori.**

Pentru a face față creșterii economiei naționale, va crește de peste 4 ori volumul traficului de mărfuri în rețeaua transporturilor, care se va moderniza. Pînă în 1970 locomotivele cu aburi vor fi înlocuite cu locomotive Diesel și electrice. Transportul maritim, rutier și aerian se va dezvolta de asemenea într-o mare măsură.

Volumul de investiții, urmînd o linie ascendentă, va ajunge pînă în 1975 de cca. 5 ori mai mare decît în anul 1959. Se va acorda o atenție deosebită introducerii pe scară tot mai largă a progresului tehnic.

Ritmul înalt de industrializare a țării va aduce schimbări importante și în structura populației ocupate, sporind ponderea celor ce lucrează în industrie. **Ca urmare a creșterii productivității muncii, a progresului tehnic, va fi posibil să se reducă treptat durata zilei de muncă chiar în cursul planului de șase ani. O dată cu aceasta vor crește veniturile reale ale oamenilor muncii prin mărirea salariilor, reducerea treptată a prețurilor și impozitelor.** Se va asigura un nivel ridicat de viață, de confort prin creșterea volumului produselor alimentare, a produselor textile, a aparatelor casnice, a mijloacelor de transport etc. Fonduri tot mai însemnate vor fi alocate pentru dezvoltarea învățămîntului, ocrotirea sănătății și extinderea instituțiilor de educație și culturale, a serviciilor pentru odihnă, sport, turism. **În această perioadă problema locuințelor va fi rezolvată în toate orașele și centrele industriale ale țării,** crescînd totodată și volumul construcțiilor de locuințe la sate. Spre sfîrșitul perioadei se va putea realiza electrificarea tuturor localităților rurale din țară. Învățămîntul de toate gradele va lua o mai mare dezvoltare. **Se va generaliza învățămîntul de 8 ani și se vor extinde învățămîntul mediu și superior.** Baza materială a învățămîntului și a cercetărilor științifice va fi în continuare dezvoltată.

Obiective mărețe stau în fața poporului nostru muncitor. Programul de dezvoltare economică a țării noastre pe care îl propune acum partidul întărește încă o dată convingerea fiecăruia dintre noi că dispunem de forțe capabile să asigure în anii următori succese noi, progresul în ritm mai viu al întregii noastre economii. Cu încredere în partidul nostru care, urmînd învățătura marxist-leninistă, ne călăuzește pe drumul glorios al progresului, al socialismului, oamenii muncii din patria noastră își dovedesc prin fapte voința neclintită de a aplica în viață Directivele partidului, hotărîrea de a munci neobosit pentru întărirea puterii economice a patriei noastre socialiste – Republica Populară Romînă.

Dezvoltarea învățămîntului

Principalele sarcini ale învățămîntului în perioada 1960—1965 sînt: încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani, pînă în anii 1962—1963; pregătirea muncitorilor calificați, a cadrelor medii și superioare necesare dezvoltării economiei naționale, culturii și ocrotirii sănătății; legarea tot mai strînsă a învățămîntului cu practica construcției socialiste. În această perioadă va începe trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani, durata învățămîntului de cultură generală ajungînd astfel la 12 ani.

Pentru lărgirea bazei materiale a învățămîntului de toate gradele se vor acorda, din fondurile statului, investiții de peste două ori mai mari decît în perioada 1954—1959.

În anii 1960—1965 se vor construi circa 15.000 săli de clasă, din care circa 4.000 săli de clasă în școlile de cultură generală în orașe și centre muncitorești și circa 11.000 săli de clasă în localitățile rurale.

În anii 1960—1965 se vor pregăti în școli profesionale și tehnice și vor intra în producție noi cadre de muncitori calificați în număr de circa 260.000, peste 100.000 cadre tehnice medii și circa 54.000 cadre cu pregătire superioară.

În acest scop, pînă în 1965, numărul elevilor admiși în anul I al școlilor care pregătesc muncitori calificați va trebui să crească de peste 2,5 ori față de 1959, iar școlarizarea în anul I al învățămîntului pregătitor de cadre medii tehnice va trebui să crească în aceeași perioadă de peste 2 ori. Numărul total al studenților în anul I va fi cu 38 la sută mai mare în 1965 față de 1959.

În învățămîntul superior se va da o atenție deosebită învățămîntului tehnic, numărul celor admiși în anul I al institutelor tehnice mărindu-se pînă în 1965 de aproape 2 ori față de 1959. În 1965, numărul total al inginerilor în economia națională va fi de aproximativ 80.000 față de circa 59.000 în 1959. Pentru a da posibilitate unui număr tot mai mare de oameni ai muncii să absolve școlile medii și superioare, fără scoatere din producție, se va dezvolta în continuare învățămîntul seral și fără frecvență.

Actualul spațiu de școlarizare al învățămîntului superior va fi lărgit prin construcții noi, printre care Institutul politehnic din București. Se vor construi cămine studențești cu o capacitate de circa 15.500 locuri.

(Extras din capitolul „Planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965" din **Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă).**

* * *

Pentru creșterea **nivelului cultural** al oamenilor muncii se prevede dezvoltarea învățămîntului de toate gradele; **se va generaliza învățămîntul de 8 ani și se va extinde în continuare învățămîntul mediu și superior.** Va fi dezvoltată în continuare baza materială a învățămîntului și cercetărilor științifice. Se va acorda atenție deosebită cercetărilor științifice legate de folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, de mecanizarea și automatizarea producției, de folosirea pe o scară largă a realizărilor din fizică, chimie și biologie cu aplicații practice în economie, precum și utilizarea mașinilor electronice.

(Extras din capitolul „Liniile directoare ale programului de dezvoltare a economiei naționale în perspectivă" din **Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă).**

În ultima etapă a anului școlar

Recapitularea materiei în clasele I–IV

Recapitularea materiei ocupă un loc important în sistemul de măsuri pentru încheierea în condiții bune a anului școlar în clasele I—IV. Experiența înaintată a cadrelor didactice care predau la aceste clase a scos în evidență problemele esențiale de care trebuie să se țină seamă în recapitulare: stabilirea materiei ce se repetă, ordinea în care să se efectueze repetarea, îndrumarea copiilor pentru repetarea individuală acasă etc.

Învățătorii fruntași aleg temele lecțiilor de recapitulare numai după o analiză temeinică a activității clasei respective, pe baza programelor de învățământ, a nivelului de pregătire al elevilor și a eventualelor lipsuri din cunoștințele lor. În jurul acestor teme grupează ei cele mai importante probleme din materia predată în cursul anului școlar.

În acest scop se folosesc multiple procedee. Astfel, pentru a cunoaște nivelul cunoștințelor elevilor la limba română, unii învățători analizează greșelile din caietele acestora, lucrările lor scrise, stabilesc lipsurile tipice în exprimarea orală și în scris. Pe baza acestei analize aleg temele și metodele cele mai potrivite pentru recapitulare. Mulți învățători țin seama, în planificarea materiei pentru recapitularea finală la limba română, istorie și geografie, de legăturile care pot fi stabilite între aceste obiecte de învățământ pentru ca noțiunile însușite de elevi în timpul anului să le apară acum cît mai clare. Ei organizează în acest scop lecturi, călătorii imaginare pe hartă etc.

Deseori, în planurile lor de recapitulare finală a materiei învățătorii recurg la o altă grupare a materiei decît aceea din timpul predării. De pildă, în planul de recapitulare finală la istorie la clasa a IV-a pot fi cuprinse teme ca: lupta poporului împotriva cotropitorilor otomani, răscoalele țăranilor împotriva asupririi, lupta clasei muncitoare, sub conducerea partidului, pentru făurirea unei vieți libere și fericite, ajutorul dat țării noastre de către poporul sovietic, R.P.R. pe drumul construirii socialismului etc. La citire, în aceeași clasă putem alege teme cum sînt: grija regimului democrat-popular față de oamenii muncii și de copii, munca și realizările oamenilor muncii din patria noastră, patria și dragostea de patrie ș.a.

În clasele I—IV metodele și procedeele folosite în desfășurarea lecțiilor din perioada recapitulării finale sînt, în general, cele folosite și în timpul anului, dar la învățătorii fruntași ele capătă o formă specifică, în funcție de obiectivul lecțiilor. Astfel, de exemplu, întrebările pe care le pun acum învățătorii elevilor lor au un caracter mult mai generalizator decît în timpul anului școlar, pentru a stimula elevii să-și bazeze răspunsurile pe cunoștințele însușite anterior. Bunăoară, la istorie în clasa a IV-a, în legătură cu tema „Răscoalele țăranilor împotriva asupririi", se pun întrebări de felul acesta: Care au fost cauzele principale ale răscoalelor țărănești? De ce au fost înfrînte cele trei mari răscoale țărănești din Transilvania? Cum au ajutat muncitorii pe țărani în timpul răscoalei din 1907 și ce însemnătate a avut acest ajutor? Ce învățăminte au tras muncitorii și țăranii din răscoala de la 1907? Sau, la tema „Lupta clasei muncitoare, sub conducerea partidului, pentru făurirea unei vieți libere și fericite", se pun întrebări cum sînt următoarele: Cum a luptat Partidul Comunist din România împotriva regimului burghezo-moșieresc? Cum a organizat P.C.R. lupta poporului nostru împotriva fasciștilor în timpul celui de al doilea război mondial? Ce însemnătate are ziua de 23 August 1944 pentru poporul nostru? Ce urmări a avut naționalizarea fabricilor, minelor, băncilor și a mijloacelor de transport? etc.

Procedează just acei învățători care, cerînd elevilor lor să răspundă la astfel de întrebări într-o formă închegată, curgătoare, le pretind totodată să-și însoțească răspunsurile de exemple și, unde e posibil, să le ilustreze prin demonstrații practice, prin folosirea tablei, a hărții, a unor albume, prin referiri la lectura extrașcolară, prin observații făcute cu ocazia excursiilor, a vizitelor în producție etc.

La aritmetică și la gramatică, metodele cele mai mult folosite în perioada recapitulării finale sînt rezolvarea de probleme și analiza gramaticală. Este bine însă ca acestea să fie precedate de lecții în care să se aprofundeze și să se consolideze cunoștințele predate în timpul anului școlar.

Urmărind să țină mereu vii atenția și interesul elevilor, unii învățători caută ca lecțiile recapitulative să nu reprezinte o reluare mecanică a unor lucruri deja cunoscute. În acest scop ei introduc în recapitulare, pe lîngă sistematizarea într-un mod nou a materiei, și alte elemente noi: material didactic, aplicații practice, excursii, scurte povestiri, exemple privind ultimele realizări importante ale oamenilor muncii din patria noastră etc.

O condiție esențială a succesului lecțiilor din perioada recapitulării finale o constituie buna lor organizare. Cel mai adesea învățătorii recurg la lecțiile desfășurate pe baza unui plan dat anterior și pe recomandarea cîtorva bucăți care pot fi grupate în jurul ideilor cuprinse în plan. Desigur că în cadrul lecției nu pot fi parcurse în întregime toate bucățile privind tema respectivă. Se folosește de aceea procedeul selecționării celor mai interesante și mai reprezentative părți din aceste bucăți. La unele obiecte de învățămînt planul poate fi întocmit împreună cu elevii, la începutul lecției, după ce are loc o discuție generală cu privire la cunoștințele ce se repetă, recomandate în prealabil elevilor pentru a fi studiate.

Procedînd în sensul celor arătate mai sus, pe lîngă faptul că țin lecții atractive, învățătorii îi ajută totodată pe elevi să capete o privire de ansamblu asupra cunoștințelor predate în cadrul unui anumit obiect, să facă legătura între cele învățate la diferite discipline și să-și consolideze cunoștințele esențiale pe care se vor putea clădi apoi temeinic cele studiate în clasele următoare.

C. POPESCU
I. ȘERDEANU

Pionieri din Baia Mare lucrează cu interes la cercul de științe naturale de la casa pionierilor

Indrumarea dată de inspectori

Pentru a asigura încheierea cu bune rezultate a anului școlar, Secția de învățămînt și cultură a raionului Sighișoara a organizat brigăzi formate din inspectori și metodiști raionali care, vizitînd școlile, ajută cadrele didactice să realizeze cît mai bine recapitularea materiei.

Cu prilejul vizitelor în școli brigăzile de inspectori și metodiști au constatat numeroase aspecte pozitive în activitatea cadrelor didactice. Mulți învățători și profesori acordă o deosebită atenție realizării unei legături strînse a cunoștințelor cu practica, cu activitatea în producție, se preocupă cu seriozitate de alcătuirea tematicii lecțiilor recapitulative, de procurarea materialului didactic necesar acestor lecții. Totodată, însă, au fost constatate și unele deficiențe. Astfel, unii învățători ca tov. Ion Polder și Vasile Sonea, de la Școala de 4 ani din comuna Hundorf, nu și-au întocmit planuri calendaristice și de aceea nu sînt cu lecțiile la zi, aglomerînd acum, în ultimul trimestru, multe lecții care abia trebuie predate. S-au constatat și unele lipsuri în metodica predării. La Școala de 4 ani din comuna Sintioana, de exemplu, învățătoarea A. Ursu nu realizează o legătură logică între cunoștințele transmise, predă unele lecții de aritmetică în mod mecanic, fără să efectueze cu elevii exerciții practice, măsurători etc. Alte cadre didactice, ca tov. I. Hodor și Margareta Pascalău, de la Școala de 7 ani din comuna Laslea, nu se preocupă în suficientă măsură de înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură a unora dintre elevi, organizează la întîmplare meditațiile, au neglijat îndrumarea și sprijinirea individuală a elevilor.

Pe baza analizei situației concrete din școli, colectivul de inspectori și metodiști a elaborat un material de îndrumare, menit să sprijine activitatea cadrelor didactice în această ultimă etapă a anului școlar. Acest material, care a fost difuzat în fiecare școală, arată că profesorii trebuie să pună în această perioadă un accent deosebit pe sprijinirea fiecărui elev în parte prin lecții, prin meditații și consultații colective și individuale, așa încît toți elevii să-și însușească temeinic volumul de cunoștințe cerute de programa școlară pentru a promova clasa respectivă. Totodată, se atrage atenția cadrelor didactice asupra necesității de a evita supraîncărcarea elevilor. În ceea ce privește lecțiile recapitulative se recomandă ca ele să trateze într-o formă nouă, sintetică, problemele studiate în timpul anului, așa încît, cu ajutorul lor, elevii să înțeleagă legătura dintre cunoștințele predate, să și le consolideze, să-și lărgească orizontul.

Profesorii de matematică, fizică, chimie, științele naturale au fost orientați să-și axeze lecțiile recapitulative pe acele cunoștințe care au o mai largă aplicație în industrie și agricultură și să-i pregătească totodată pe elevi pentru efectuarea practicii în producție de la sfîrșitul anului școlar.

O atenție deosebită se acordă în material orientării cadrelor didactice care predau la clasele a VII-a și a XI-a, ai căror elevi vor da examene de absolvire.

Asigurînd îndrumarea cadrelor didactice și ținînd seama, în același timp, de situația specifică a fiecărei școli, Secția de învățămînt și cultură a raionului Sighișoara mobilizează în această perioadă pe toți pedagogii pentru a da o pregătire cît mai temeinică fiecărui elev.

P. GH.

Examene la cursurile fără frecvență

De la o sesiune la alta a examenelor fără frecvență se remarcă creșterea volumului și a calității cunoștințelor cu care tinerii din producție se prezintă în fața comisiilor de examinare.

O asemenea creștere se vădește și în nivelul pregătirii tinerilor care se prezintă în aceste zile în fața comisiei de examinare de la Școala medie nr. 7 din Capitală. Multe din lucrările lor scrise la limba română bunăoară, arată că au studiat cu seriozitate materia cerută de programe. Tratînd cu competență subiectul „Figuri de eroi în poezia populară", numeroși tineri care dau examenul pentru clasa a VIII-a au dovedit că au înțeles conținutul speciilor literare studiate (doina, balada, legenda etc.), că știu să încadreze diferitele creații literare în specia și genul literar din care fac parte. Ei au interpretat cu pricepere o serie de creații populare ca „Toma Alimoș", „Meșterul Manole", „Gruia lui Novac", au făcut o caracterizare justă a eroilor acestora au subliniat semnificația lor în lupta dusă de popor împotriva nedreptății sociale.

Multe lucrări ale celor care dau examene pentru clasele a X-a și a XI-a arată că aceștia au un larg orizont politic și cultural. În clasa a XI-a, de exemplu, în tratarea temei „Lupta pentru pace oglindită în literatura de după 23 August 1944", elevii au făcut dovada unei adînci înțelegeri a conținutului operelor literare create după 23 August 1944 în țara noastră, a contribuției acestor opere la cauza măreață a apărării păcii în lume. Elevii au desprins cu pricepere semnificația unor poezii ca „Lidice" și „Surîsul Hiroșimei" de Eugen Jebeleanu, s-au oprit asupra mijloacelor prin care sînt demascate ororile războiului în romanul „Negura" al lui Eusebiu Camilar și au făcut referiri și la lucrări care nu sînt prevăzute în programă, ca de pildă la cîteva articole apărute recent ale lui Geo Bogza.

Aceste cunoștințe temeinice sînt o mărturie a seriozității cu care s-au pregătit pentru examene elevii cursurilor fără frecvență. Ele sînt totodată rezultatul unor măsuri luate de școală, de întreprinderi și de organizațiile U.T.M. din cadrul acestora. Conducerea școlii a căutat să-i cunoască pe elevi la locul lor de muncă, a informat conducerile întreprinderilor și comisiile de selecționare asupra situației obținute de aceștia la prima sesiune de examene, precum și asupra examenelor pe care urmau să le treacă în sesiunea actuală. La unele întreprinderi, cum sînt Atelierele I.T.B., Întreprinderea poligrafică nr. 3 și altele s-au organizat ședințe în care a fost analizată situația la învățătură a elevilor fără frecvență și s-au luat hotărîri pentru a li se crea condiții mai bune de studiu, prin scutirea lor de o serie de sarcini obștești. Organizațiile U.T.M. din unele întreprinderi și instituții au organizat în ajutorul elevilor de la cursul fără frecvență cercuri de studiu la care s-au discutat probleme de matematică, de fizică, probleme cum sînt „Literatura română de după 23 August 1944", „Apariția și dezvoltarea realismului critic în literatura noastră" etc.

Dar munca de pregătire pentru examene a elevilor de la cursurile fără frecvență trebuie coordonată și îndrumată de cadrele didactice. Or cadrele didactice de la Școala medie nr. 7 nu s-au preocupat suficient de acest lucru. Ca urmare, în cunoștințele tinerilor care s-au prezentat la examenele fără frecvență din această sesiune mai există deficiențe și uneori chiar lacune serioase. Ele arată că acești tineri n-au fost suficient orientați în studiul lor individual, că nu au fost îndeajuns ajutați să învețe în mod sistematic, sub îndrumarea și supravegherea cadrelor didactice. La examenul de limbă română, de exemplu, s-au văzut lipsuri în cunoștințele de gramatică și de ortografie ale elevilor. Aceștia fac de asemenea greșeli de stil, greșeli de construcție a frazei. Aceste lipsuri ar fi putut să se remedieze dacă în perioada de pregătire școala ar fi ținut o legătură mai strînsă cu elevii, dacă ar fi organizat mai judicios meditațiile și consultațiile. Din păcate, însă, meditațiile și consultațiile au fost programate numai sîmbăta după-amiază și duminica dimineața, lipsind pe mulți elevi de posibilitatea de a le frecventa cu regularitate.

În pregătirea pentru examene a elevilor de la cursurile fără frecvență trebuie să existe un control regulat, o îndrumare permanentă, iar controlul și îndrumarea cea mai calificată poate veni numai din partea profesorilor. De acest fapt trebuie să țină seama toate colectivele didactice din școlile în care sînt cursuri fără frecvență. Ajutîndu-i pe elevi pentru sesiunile viitoare de examene, profesorii au datoria să le dea lămuriri amănunțite asupra felului cum să-și organizeze studiul individual, să-i învețe să se oprească asupra problemelor esențiale, să le arate cum să și le însușească. Totodată, cadrele didactice trebuie să sondeze periodic nivelul pregătirii elevilor și, pe baza celor constatate, să organizeze regulat lecții, meditații și consultații care să-i ajute pe aceștia să-și înlăture golurile din cunoștințe, așa încît să se prezinte la examene stăpîni pe toată materia prevăzută în programe.

F. DIAC

În ajutorul organizațiilor sindicale din școli

Cum sprijinim procesul de învățămînt

Una din problemele care a suscitat cele mai multe dezbateri cu prilejul alegerilor sindicale din acest an a fost contribuția pe care o poate aduce organizația sindicală din școală la buna desfășurare a procesului de învățămînt. Pentru a ajuta noile organe sindicale în orientarea și cunoașterea metodelor specific sindicale de sprijinire a muncii instructiv-educative, „Gazeta învățămîntului" a organizat mai multe sondaje în diferite școli din țară și, în colaborare cu Clubul muncitorilor din învățămînt, o consfătuire cu activiști sindicali din școlile Capitalei. Pe baza discuțiilor avute și a sugestiilor primite, publicăm în acest număr al gazetei un articol care se referă la cîteva probleme ale organizării propagandei profesionale de către organizațiile din școli.

Experiența celor mai bune organizații sindicale a arătat că întreaga propagandă profesională inițiată de grupa sindicală, de comitetul de secție sau comitetul sindicatului trebuie să pornească de la sarcinile pe care și le pune în planurile de muncă școala, respectiv secția de învățămînt. Planul de muncă al organizației sindicale trebuie să reflecte, de pildă, felul cum aceasta sprijină realizarea învățămîntului general, îmbunătățirea conținutului învățămîntului (calitatea cunoștințelor elevilor, legarea învățămîntului de viață, activitatea educativă), buna organizare și desfășurare a propagandei pedagogice în rîndurile părinților, ridicarea calificării cadrelor didactice, precum și celelalte activități legate de organizarea și desfășurarea procesului de învățămînt.

Sarcina principală a organizației sindicale este de a mobiliza pe membri de sindicat la îndeplinirea obligațiilor lor profesionale, de a le stimula inițiativa creatoare, de a contribui la formarea conștiinței lor socialiste, a pregătirii lor ideologice și politice. Cum poate organizația sindicală să realizeze aceste sarcini? Care sînt mijloacele specifice prin care poate sprijini procesul de învățămînt ?

Consfătuirea de muncă este una din formele specifice prin care organizația sindicală poate sprijini procesul instructiv-educativ. Ea determină participarea tuturor membrilor de sindicat la buna organizare și desfășurare a procesului de învățămînt și reprezintă cea mai înaltă formă a schimbului de experiență. In ultimii ani consfătuirea de muncă s-a generalizat în mai toate școlile. Deosebit de fructuoase au fost consfătuirile de muncă organizate la Școala medie nr. 5 din Orașul Stalin, la Școala medie nr. 22 din Capitală, la Școala medie nr. 1 din Rm. Vîlcea, în majoritatea școlilor medii și elementare din orașul Craiova, la Școala pedagogică din Bacău. Dezbătînd probleme legate de educația comunistă a elevilor, de legarea învățămîntului de viață, de conținutul ideologic al lecțiilor precum și de multe alte laturi ale activității din școală, consfătuirile care au avut loc în aceste școli au adus o reală contribuție la continua îmbunătățire a muncii fiecărui învățător și profesor.

Nu peste tot însă consfătuirea de muncă se organizează în modul cel mai chibzuit, ceea ce face ca aportul ei să nu fie totdeauna cel scontat. Cea mai frecventă dintre deficiențele înregistrate în legătură cu organizarea consfătuirilor de muncă este orientarea greșită în alegerea temei care urmează să fie dezbătută. La una din școlile de 7 ani din Capitală, de pildă, s-a dezbătut într-o consfătuire tema „Munca profesorului de limba romînă pentru formarea unei exprimări corecte a elevilor". In școala respectivă erau numai 5 profesori de limba romînă. Firește că pentru ceilalți participanți la consfătuire problema n-a prezentat decît un interes documentar. De aceea este necesar ca la consfătuirea de muncă să se dezbată probleme care privesc activitatea tuturor membrilor de sindicat sau a unui număr cît mai mare de cadre didactice. Ar fi fost mult mai bine, de pildă, dacă la consfătuirea de muncă de la școala la care ne-am referit s-ar fi dezbătut problema realizării acțiunii unitare pentru o exprimare corectă a elevilor. In acest caz consfătuirea ar fi interesat pe toți profesorii, lămurind totodată și sarcinile în această direcție ale profesorilor de limba romînă. In acest fel s-ar fi înlăturat și paralelismul dintre activitatea comisiilor metodice și propaganda profesională inițiată de organizația sindicală.

Unele organizații sindicale nu cunosc numărul de consfătuiri de producție pe care le pot organiza într-un an școlar. Socotim ca o experiență bună în această direcție e aceea a organizației sindicale de la Școala elementară de 7 ani nr. 53 din București, care inițiază consfătuiri de muncă la sfîrșitul fiecărui trimestru, după ședința de analiză ținută de consiliul pedagogic. Tema consfătuirii se alege în colaborare cu direcția școlii, pe baza concluziilor stabilite la sfîrșitul trimestrului cu privire la desfășurarea procesului de învățămînt. La sfîrșitul trimestrului I de pildă, organizațiile sindicale din unele școli în care s-a ridicat mai acut problema rămînerii în urmă la învățătură au organizat consfătuiri privind lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură și împotriva mediocrității.

Consfătuirea de producție dă rezultate bune numai dacă este bine pregătită, dacă referatul prezentat în cadrul ei se întocmește pe baza studierii temeinice a problemelor ce urmează să fie dezbătute. Nu trebuie să se alcătuiască referate conținînd teze pedagogice abstracte, rupte de situația concretă din școală, superficiale, care descriu o anumită situație din școală fără a trage concluziile necesare. Socotim bună metoda acelor comitete și grupe sindicale care, pentru a întocmi referate bune, alcătuiesc colective de profesori cu experiență. Aceste colective studiază problemele ce urmează a fi dezbătute atît din punct de vedere teoretic, cît și din punct de vedere al rezolvării lor practice la lecții și în munca din afara clasei. Un referat bine întocmit creează condiții pentru ca dezbaterile în consfătuire să fie cît mai fructuoase.

Spre deosebire de alte forme ale propagandei profesionale, consfătuirea de muncă se încheie cu o hotărîre care devine obligatorie pentru fiecare membru de sindicat. In hotărîrea adoptată sînt prevăzute măsurile care se impun pentru rezolvarea problemelor dezbătute. Astfel, la Școala medie nr. 2 din Ploești, în urma unei consfătuiri de producție privind legarea învățămîntului de viață, hotărîrea adoptată a cuprins măsuri legate de înființarea unor ateliere școlare, de îmbogățirea utilajului atelierelor existente, de organizarea vizitării întreprinderilor de îmbogățirea și mai buna folosire a laboratorului școlii, de organizarea practicii în producție. Pentru traducerea în viață a măsurilor prevăzute în hotărîre, comitetul de secție a luat legătura cu comitetele sindicale din întreprinderile orașului, a popularizat experiența bună a cadrelor didactice în pregătirea vizitelor în întreprinderi și în organizarea practicii în producție..

Printre metodele principale ale propagandei profesionale se înscrie și urmărirea celei mai bune experiențe, studierea și apoi popularizarea ei. Această metodă este larg folosită de comitetul de secție de la Școala de 7 ani nr. 173 din Capitală. Pentru sprijinirea generalizării învățămîntului, de exemplu, comitetul de secție a urmărit încă înainte de deschiderea anului școlar munca desfășurată de fiecare membru de sindicat pentru efectuarea recensămîntului școlar și mai ales propaganda desfășurată de cadrele didactice în rîndurile părinților pentru a crea condițiile unei frecvențe regulate. In ședințele de grupă sindicală s-au discutat mijloacele cele mai eficiente de propagandă în rîndurile părinților pentru a-i lămuri să-și trimită copiii la învățătură în clasele V—VII. Popularizînd experiența înaintată în această direcție, adunarea organizației sindicale a arătat totodată că unii membri de sindicat, nu obțin rezultate satisfăcătoare, că desfășoară în mod necorespunzător propaganda în rîndurile părinților. Organizația sindicală nu s-a oprit aici. Ea a mobilizat cadrele didactice cu cele mai bune rezultate în acest domeniu să dea ajutor direct pentru rezolvarea problemelor de școlarizare în sectoarele unde existau greutăți. Bineînțeles că toate aceste acțiuni s-au organizat în colaborare cu direcția școlii și sub directa îndrumare a organizației de partid.

Cunoașterea și generalizarea experienței înaintate este și o sarcină a direcției școlii, care organizează în acest scop lecții deschise, interasistențe, precum și prezentarea de referate în comisiile metodice pe specialități. Organizația sindicală poate ajuta ca această activitate să se desfășoare cît mai bine. In unele școli, de pildă, după efectuarea interasistențelor, activul grupei sindicale sau comisia profesională din comitetul de secție inițiază scurte discuții în care se dezbat problemele ridicate de conținutul și de metodica lecției. Concluziile sînt publicate la gazeta de perete și sînt folosite apoi ca material documentar pentru pregătirea unor referate

Un mijloc eficace al propagandei profesionale inițiată de organizațiile sindicale din școli îl constituie și gazeta de perete. Aceasta nu este însă folosită peste tot pentru popularizarea experienței înaintate, pentru combaterea superficialității, metodelor nepedagogice folosite de unii membri de sindicat. Unele gazete de perete își rezumă activitatea la publicarea articolelor privind diferite aniversări, iar atunci cînd abordează probleme profesionale se rezumă la generalități, la tratarea lor de suprafață. De vină sînt în primul rînd colectivele redacționale ale acestor gazete, și organizațiile sindicale, cărora le revine sarcina de a îndruma colectivele de redacție ale gazetelor de perete, de a le ajuta la alcătuirea fiecărui număr în parte. Fiecare număr al gazetei de perete trebuie să cuprindă articole pe tema activității profesionale a membrilor de sindicat. Unele colective de redacție au organizat prin gazetele de perete, cu ajutorul comitetelor sindicale anchete și discuții pe probleme legate de munca din școală. S-au publicat astfel anchete pe teme ca: „Importanța exemplului personal al învățătorilor și profesorilor pentru succesul muncii educative"; „Cum mă pregătesc pentru lecții", „Cum organizez recapitularea materiei", „Ce trebuie să avem în vedere în perioada tezelor" etc.

Brigada artistică de agitație este de asemenea un mijloc care poate fi folosit cu succes în propaganda profesională. Cadrele didactice de la o școală de 7 ani din raionul Lehliu au alcătuit o brigadă artistică de agitație al cărei repertoriu cuprinde cîntece, epigrame, discuții, mici scenete satirice avînd ca temă activitatea profesională și obștească a cadrelor didactice. Brigada a dat spectacole atît pentru cadrele didactice din comună, cît și pentru cadrele didactice de la celelalte școli din raion. Popularizînd pe cei mai buni învățători și profesori și satirizînd pe cei a cărora muncă înregistrează deficiențe, brigada artistică de agitație îndeplinește un important rol educativ și mobilizator.

In încheiere socotim necesar să arătăm că și celelalte laturi ale activității organizației sindicale vin într-un fel sau altul în sprijinul muncii din școală. O bună activitate culturală, de pildă, ajută la ridicarea nivelului de cultură generală al pedagogilor — condiție importantă pentru munca lor profesională. Hotărîtor este în această privință sprijinul dat activității desfășurate de pedagogi pentru ridicarea nivelului lor ideologic și politic, sprijin care reprezintă una din cele mai însemnate contribuții aduse de organizația sindicală pentru justa orientare a lecțiilor, a întregii munci profesionale a cadrelor didactice.

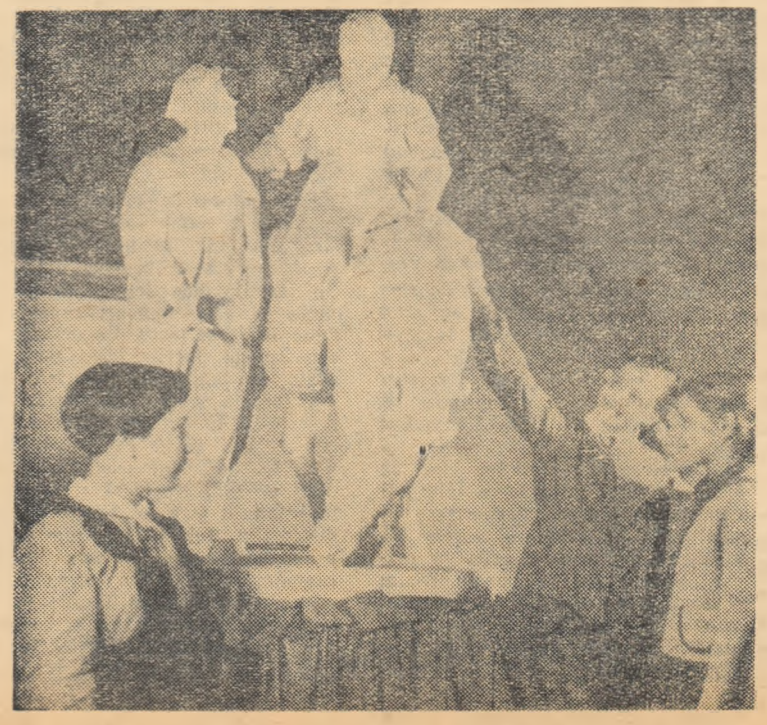

Elevi din Reșița în vizită la Casa de Cultură din orașul lor.

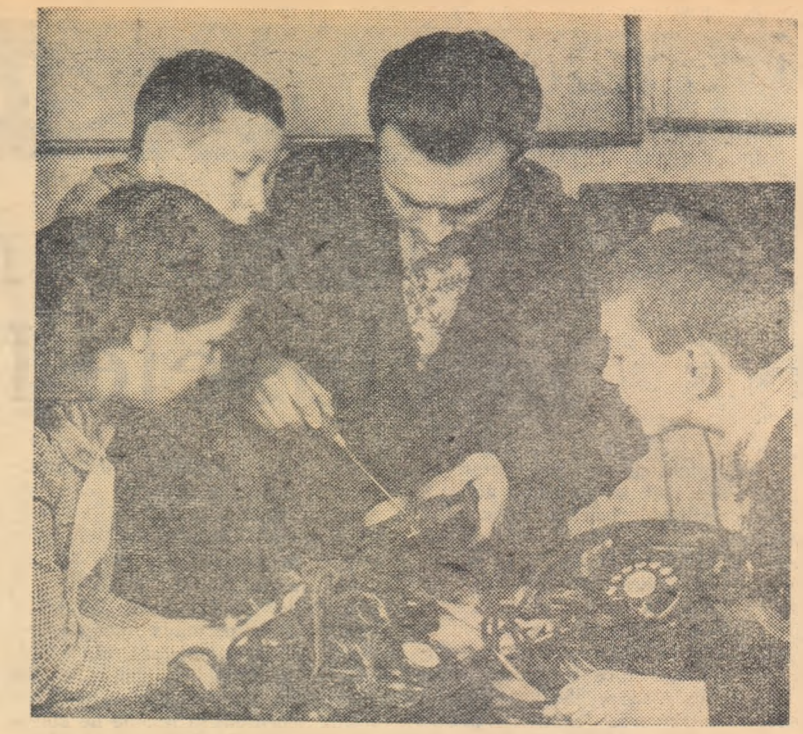

Cît e de interesant să studiezi construcția telefonului !

Să folosim corect metoda conversației

Metoda conversației are o largă aplicarea în procesul de învățămînt la clasele I-IV. Aceasta este firesc, deoarece elevii acestor clase nu pot încă să facă o expunere mai amplă în legătură cu o temă dată. Ei au o capacitate redusă de abstractizare, nu dispun încă de un vocabular destul de bogat, nu cunosc toate regulile exprimării corecte. De aceea, folosirea metodei conversației este menită să slujească, pe de o parte, la înarmarea lor cu cunoștințe din toate disciplinele predate în școala elementară, iar pe de altă parte la formarea deprinderilor de exprimare corectă, logică și clară. In general, formarea acestor deprinderi pornește de la expunerea dirijată de învățător către expunerea liberă. Pe acest drum, felul cum formulează și folosește învățătorul întrebările are un rol hotărîtor.

La început în clasa I-a, unde puterea de discernămînt a elevilor este mai redusă, întrebările sînt simple și determină precis răspunsul. Aici este necesar să se pornească de la întrebări care impun un răspuns cu același subiect și care pot fi date pe baza observațiilor directe (întrebări de genul: „Ce face Ion ?", „Ce aduce Didina ?"; „Ce a văzut Pavel ?" etc.). Astfel de întrebări cer un efort mic de gîndire, iar răspunsul este găsit cu ușurință, avînd la bază observația directă. In acest caz nu urmărim, prin întrebările noastre, decît să-i obișnuim pe elevi să asocieze cuvinte în propoziții și să se exprime prin propoziții întregi.

De la aceste întrebări simple se trece mai apoi la întrebări ale căror răspunsuri cer o apreciere, o luare de atitudine — ca de pildă: „Ce fel de faptă a făcut băiatul ?", „De ce trebuie să se ajute școlarii între ei ?" etc. In aceste cazuri, răspunsurile solicită raționea elevilor.

Orizontul întrebărilor se lărgește în mod treptat, adîncindu-se totodată și conținutul lor. Plecînd de la întrebări al căror răspuns poate fi dat pe baza observațiilor directe, trecem la întrebări al căror răspuns să constea într-o generalizare. Această gradare a răspunsurilor se realizează în mic, la fiecare lecție, din necesitatea de a merge de la simplu la complex, de la concret la abstract, de la particular la general. Ea trebuie avută însă în mod special în vedere de-a lungul celor patru ani, fiind impusă de particularitățile de vîrstă ale elevilor.

Unii învățători fac o serie de greșeli în utilizarea metodei conversației. Una din aceste greșeli, de exemplu, constă în folosirea consecutivă a două întrebări din care cea de a doua o rectifică pe prima. Bunăoară, un învățător i-a întrebat pe elevii săi „ce se numește subiect ?" și imediat după aceea, socotind întrebarea prea complicată, a rectificat: „Ce este subiectul ?" S-ar părea că între cele două întrebări nu este o deosebire prea mare. In realitate, însă, ele cer răspunsuri diferite. Intrebarea o dată formulată reprezintă o cerință pusă în fața elevilor. Schimbarea ei derutează gîndirea elevilor și aduce după sine ezitări și chiar răspunsuri eronate.

O altă greșeală pe care o comit uneori învățătorii în folosirea metodei conversației constă în utilizarea unor șabloane, a unor întrebări tip, la care ei recurg mai ales cu prilejul rezolvării problemelor, la analizele gramaticale etc. Acest gen de întrebări împiedică dezvoltarea capacității elevilor de a gîndi și a vorbi liber. De aceea, trebuie să căutăm întotdeauna să punem întrebări cît mai variate. Este drept că în unele cazuri (de pildă la însușirea tablei înmulțirii, a regulilor gramaticale etc.) căutăm să obținem răspunsuri stereotipe. Dar întrebările care cer asemenea răspunsuri trebuie folosite cu măsură și numai atunci cînd specificul lecției o impune

Unii învățători au obiceiul să sugereze răspunsul pronunțînd primul cuvînt dintr-o propoziție pe care elevul urmează s-o continue. De pildă întrebînd: „Ce se numește descăzut ?", învățătorul rostește el însuși: „numărul care... și așteaptă apoi ca elevul să completeze propoziția începută. Sugerarea răspunsului este oarecum justificată la începutul clasei I-a, cînd este necesar ca unii elevi să fie orientați asupra felului cum trebuie să răspundă. In general, însă, este, bine să se evite acest sistem, care îi deprinde pe elevi cu lenea în gîndire și împiedică participarea lor activă și conștientă la lecții.

Am ridicat aici numai cîteva chestiuni privind conversația cu elevii la clasele I-IV. Problema este mult mai complexă și practica la catedră pune în fața învățătorilor situații din cele mai diferite. Justa lor soluționare depinde de măsura în care profesorul are în vedere scopul urmărit prin conversație și specificul de vîrstă al copiilor.

GH. SIRETEANU
învățător, comuna [illegible], raionul [illegible]

Pregătirea viitorilor profesori de istorie

Studenții Facultății de istorie a Universității „C. I. Parhon" din București, pe lîngă temeinicele cunoștințe de specialitate pe care le capătă în cadrul facultății, efectuează și practica pedagogică, care are ca scop să consolideze și să îmbogățească pregătirea lor de specialitate, pedagogică și metodică și să le formeze deprinderi concrete de muncă didactică.

Practica pedagogică, care constituie o parte integrantă a procesului de învățămînt, are un caracter obligatoriu și este eșalonată pe 3 semestre (anul IV și un semestru din anul V). In acest fel studenții au timp suficient să se familiarizeze atît cu activitatea desfășurată la lecții, cît și cu activitatea educativă desfășurată în afara clasei.

Grupa 343 A din anul IV, cu specialitatea Istoria Romîniei, a fost repartizată să efectueze practica pedagogică la Școala medie „Mihail Sadoveanu" din București. In tot cursul semestrului I al acestui an școlar, concomitent cu cursurile și seminariile, studenții au asistat o dată pe săptămînă la lecțiile de istorie predate de profesorii școlii. După fiecare lecție au avut loc discuții în cadrul cărora studenții puneau întrebări privind metodele întrebuințate de profesor. De asemenea, studenții au asistat la ore de diriginție și la adunări cu părinții și au luat contact cu activitatea organizațiilor de pionieri și U.T.M. din școală. Ei sînt de altfel inițiați și teoretic în aceste probleme, deoarece au studiat la facultate, pe lîngă cursul de pedagogie, și un curs de metodică.

In semestrul II, studenții anului IV, care au terminat cursurile și seminariile la data de 20 aprilie 1960 — deci cu o lună mai devreme decît ceilalți ani de studiu — au trecut la efectuarea practicii pedagogice continue. Timp de trei săptămîni ei au stat în școală cîte 5-6 ore zilnic După cinci zile de „acomodare", în care au asistat la lecții de istorie, de literatură și geografie și s-au pregătit ei înșiși pentru predare, au început să țină lecții de probă.

Pe baza cunoștințelor acumulate la cursurile de pedagogie generală ei s-au străduit ca lecțiile pe care le predau să contribuie în egală măsură atît la înarmarea elevilor cu cunoștințe științifice despre natură și societate, cît și la educarea lor comunistă, Astfel, studenta Andis Nersesian, de exemplu, care a predat lecția „Romînia în timpul războiului criminal antisovietic din 1941-1944" la clasa a VII-a, a apelat în predare la gîndirea elevilor și le-a vorbit în cuvinte calde, emoționate, despre lupta dusă cu abnegație de P.C.R., în adîncă ilegalitate, pentru doborîrea odiosului regim burghezo-moșieresc, subliniind adîncul patriotism al comuniștilor, spiritul lor de sacrificiu. Pildele luminoase ale comuniștilor care și-au sacrificat viața pentru eliberarea poporului de sub jugul fascist, alături de expunerea vie a faptelor istorice i-au impresionat puternic pe elevi și au determinat participarea lor activă la lecție. De mult ajutor le-au fost studenților, în efectuarea practicii pedagogice, cele studiate la cursul de metodică a predării istoriei. Pe baza indicațiilor primite la acest curs cu privire la necesitatea caracterului unitar al predării istoriei ca știință socială, studenții Ilie Ștefan și Mariana Wiume au scos în evidență, în predarea lecțiilor „U.R.S.S. între cele două războaie mondiale" și „Țările capitaliste între cele două războaie", superioritatea orînduirii socialiste, prin compararea dezvoltării Uniunii Sovietice în raport cu dezvoltarea stihinică, întreruptă de crize, a țărilor capitaliste. Concluziile acestor lecții au pregătit în același timp predarea temei „Cel de-al doilea război mondial", punînd în evidență caracterul imperialist al declanșării acestui război de către Germania hitleristă.

Roadele cursului de metodică a predării istoriei s-au vădit de asemenea cu prilejul verificării cunoștințelor. Înarmați cu indicațiile căpătate la acest curs, studenții au căutat în cadrul lecțiilor să verifice cunoștințele prin întrebări precise care să solicite gîndirea logică a elevilor. Răspunsurile au fost așteptate cu răbdare, fără a întrerupe pe elevi în timpul formulării lor, iar greșelile constatate au fost corectate prin antrenarea activă a clasei. Bunăoară, la verificarea cunoștințelor din lecția „U.R.S.S. între cele două războaie mondiale" la clasa a X-a, studenții au pornit de la cîteva întrebări fundamentale, referitoare la etapele construirii socialismului, pentru ca apoi, intrînd în esența problemei, să solicite gîndirea logică a elevilor prin întrebări ca acestea : de ce paralel cu industrializarea socialistă era necesară transformarea socialistă a agriculturii ? ; de ce a fost necesară înfăptuirea revoluției culturale ? etc.

Asistarea la lecțiile predate de profesorii de specialitate ai școlii i-a ajutat pe studenți în special în activitatea la clasele mici, orientîndu-i pe linia găsirii unor forme de transmitere a cunoștințelor apropiate de specificul de vîrstă al elevilor. In acest fel studentele Mariana Polgar — care inițial a folosit într-o lecție predată la clasa a VII-a un vocabular ce depășește nivelul elevilor — sau Anica Stoica — care a insistat prea mult asupra unor amănunte neesențiale — au reușit în lecțiile următoare să remedieze aceste deficiențe .

Deosebit de utilă a fost pentru studenți participarea la activitățile metodice și educative. Astfel, ei au asistat la o ședință a cercului pedagogic al profesorilor de istorie din raionul Stalin, unde s-a discutat problema recapitulării materiei, au fost de față la cîteva adunări cu părinții pe clase, i-au însoțit pe profesorii diriginți în vizitele lor la domiciliul elevilor și au luat parte la o ședință a consiliului pedagogic. De asemenea, directoarea școlii, tov. Florica Ionescu, le-a vorbit studenților despre munca directorului în școală și în afară de școală.

Studenții au luat contact cu organizația de pionieri și U.T.M. din școală, preocupîndu-se de felul cum se pregătesc gazetele de perete, de activitatea postului U.T.M. de control, de diferite activități cultural-artistice etc.

Studenții au făcut, de asemenea, unele observații asupra elevilor în vederea caracterizării psiho-pedagogice, pe care o vor continua în anul școlar viitor.

Pentru a-i edifica pe studenți asupra problemelor speciale pe care le va ridica activitatea lor ca profesori în școlile sătești s-a organizat cu ei o săptămînă de practică la Școala de 7 ani din Tîncăbești, raionul Snagov. Această săptămînă de practică a fost deosebit de utilă pentru orientarea studenților cu privire la activitatea de culturalizare pe care o vor desfășura în munca lor la sate. Astfel, viitorii profesori de istorie au avut prilejul de a se întîlni și a discuta cu tinerii din comună la căminul cultural și de a-i ajuta în pregătirea unui program artistic. De asemenea, studentul Paul Munteanu a vorbit în fața țăranilor colectiviști cu prilejul Zilei Victoriei, iar studenta Georgeta Pepelea a vorbit la o întîlnire cu părinții despre tema „Prietenie". Săptămîna de practică în mediul sătesc le-a dat viitorilor profesori posibilitatea să cunoască concret aspectele transformării socialiste a agriculturii. Prin vizitele efectuate la gospodăria agricolă colectivă din comună și la gospodăria de stat din apropiere ei și-au putut da seama de superioritatea formelor socialiste de muncă, de importanța mecanizării agriculturii și a folosirii metodelor agrotehnice înaintate.

Prin întregul complex de măsuri pe care le cuprinde, actuala organizare și desfășurare a practicii pedagogice a viitorilor profesori le asigură acestora posibilitatea de a deveni cadre didactice bune, care cunosc concret felul cum se pun și se rezolvă problemele muncii instructiv-educative în școală și în afară de școală.

NICOLAE CIACHIR
lector universitar

La cercul de fizică, elevii Școlii medii din Mărășești construiesc un aparat de radio.

Autodeservirea

mijloc pentru formarea unei atitudini comuniste față de muncă

In societatea socialistă, atitudinea comunistă față de muncă constituie una din principalele trăsături de caracter ale omului. O astfel de trăsătură este rezultatul drumului pe care tînărul, ajutat de educatorii săi, precum și de organizația de tineret, de întreaga societate, îl parcurge treptat, pornind de la cele mai simple priceperi și deprinderi de muncă și ajungînd pînă la formarea unei înalte conștiințe a muncii. Pe acest drum, un mijloc însemnat îl constituie și înarmarea copiilor și tinerilor cu deprinderi de autodeservire.

Cu trei ani în urmă, la Institutul pedagogic de învățători din București s-a pus cu seriozitate problema introducerii autodeservirii în școală. Situația din Institut arăta că trebuiau depuse eforturi pentru a se forma în rîndurile elevilor și studenților o atitudine nouă față de muncă. Mulți dintre ei formulau foarte just cerințele cu privire la atitudinea față de muncă a învățătorului, știau că aceasta trebuie să constituie un exemplu viu al trăsăturilor pe care vrea să le cultive la copii, dar ei înșiși nu dovedeau suficient interes, suficient respect pentru muncă. Parchetul din clase și dormitoare, pe care îngrijitoarele se străduiau să-l facă cît mai frumos, cît mai strălucitor devenea, după două trei săptămîni de la vacanță, negru, neplăcut la vedere. Dimineața, la cîteva ceasuri după începerea cursurilor, aspectul general al claselor, hîrtiile de pe culoare, din curte, dovedeau ignorarea eforturilor depuse pentru curățenie și, totodată, lipsa respectului față de bunul obștesc.

Cu o asemenea comportare era clar că nu se putea ajunge la formarea unei atitudini comuniste față de muncă, la o pregătire corespunzătoare sarcinilor care revin învățătorilor. Era clar că trebuia să luăm măsuri care să schimbe atitudinea elevilor și studenților față de muncă. Atunci am hotărît să introducem autodeservirea în clase, în sălile de mese, în dormitoare, să-i înarmăm pe tineri cu priceperi și deprinderi de ordine, de curățenie, de gospodărire.

Am pornit cu aplicarea acestei măsuri, în mod experimental, numai la unul din dormitoare, explicînd elevelor care-l foloseau, în mod amănunțit, ceea ce aveau de făcut. Am hotărît împreună cu ele ca în acel dormitor să nu intre niciodată o femeie de serviciu. Elevele trebuiau să curețe și să lustruiască parchetul, să alinieze paturile, să șteargă praful de pe noptiere, să schimbe apa din vasele de flori, să aerisească. In fiecare zi făceau de serviciu cîte două eleve.

Pentru a dezvolta și gustul estetic al elevelor, dragostea lor pentru frumos, am vopsit toate cuverturile de pe paturi în albastru, am procurat tablouri, vase de flori pentru noptiere.

Curînd a început să se vadă deosebirea dintre dormitorul în care se introdusese autodeservirea și celelalte dormitoare ale internatului. Succesul acestei măsuri ne-a stimulat să extindem aplicarea autodeservirii. Anul acesta am organizat autodeservirea la toate dormitoarele, la toate clasele și în sălile de mese.

Organizația U.T.M. este principalul mobilizator al elevilor și studenților în organizarea autodeservirii. Din rîndurile membrilor organizației U.T.M. s-a constituit un colectiv format din 7 elevi și studenți, cărora li s-a repartizat răspunderea tuturor sectoarelor : clasele, dormitoarele, sălile de mese, culoarele, curtea etc., fiecare membru al colectivului răspunzînd de un singur sector. In cursul fiecărei săptămîni unul dintre membrii colectivului face de serviciu controlînd cum se desfășoară munca în toate sectoarele. Acesta poartă o brasardă albastră la mînă și elevii și studenții acceptă cu respect controlul lui.

Pe lîngă acest colectiv acționează permanent responsabilii de clase și de dormitoare aleși de asemenea din rîndurile utemiștilor.

Adesea în ședințele pe clase sau în cadrul adunărilor generale utemiștii analizează cum sînt îndeplinite sarcinile în cadrul autodeservirii, evidențiază pe cei care își fac în mod exemplar datoria, trag la răspundere pe cei care mai dau uneori dovadă de dezinteres, arată căile pentru continua îmbunătățire a muncii

Ținînd seama de marea valoare educativă a întrecerii, care determină în rîndurile tineretului o puternică însuflețire și contribuie mult la închegarea colectivului, conducerea școlii, sprijinită de organizația U.T.M., a inițiat în cinstea zilei de 30 Decembrie o întrecere pentru cea mai frumoasă și mai bine întreținută clasă. Echipe formate din patru elevi sau studenți făceau de serviciu timp de o săptămînă, dînd în primire la sfîrșitul săptămînii clasa sau dormitorul curat, cu tot inventarul în bună stare. Membrii echipei răspundeau deci, timp de o săptămînă, de întreaga curățenie și de aspectul estetic al clasei sau dormitorului. Prin munca ce se efectua în cadrul acestui serviciu s-a urmărit îndeplinirea cu conștiinciozitate a sarcinii primite, formarea obișnuinței de a duce la capăt munca începută și de a învinge greutățile ivite

Discutarea de la început cu întregul colectiv de elevi a planului muncii de autodeservire, organizarea întrecerii și evidențierea rezultatelor pe care le-a adus aceasta au făcut ca aplicarea autodeservirii să dea roade dintre cele mai bune. Acum toate clasele sînt bine întreținute, parchetul este întotdeauna curat, lustruit, băncile îmbrăcate în huse. La ferestre au fost puse perdele și draperii. S-a schimbat foarte mult și aspectul sălilor de mese, cărora curățenia, florile, le dau un aer de sărbătoare.

Constatînd efectul măsurilor luate am hotărît să organizăm o nouă întrecere, în cinstea Congresului al III-lea al partidului. Datorită acestui fapt, între colectivele claselor s-a creat o puternică emulație. Anul II „B" luptă să-și mențină drapelul de clasă fruntașă, iar ceilalți ani luptă să-l cucerească.

Deprinderile formate le dau acum elevilor posibilitatea să-și întrețină clasele curate și frumoase cu mult mai puține eforturi.

Un efect deosebit pe care l-a avut aplicarea autodeservirii s-a resimțit și în închegarea colectivelor pe clase, în schimbarea situației la învățătură a unor colective.

Apreciind rezultatele obținute, noi ne dăm seama că ne găsim încă într-o fază de început a acestei acțiuni. Nevoia unui control organizat și perseverent se resimte încă destul de puternic peste tot, în toate sectoarele, ceea ce înseamnă că elevii și studenții noștri n-au ajuns încă la autocontrol, la situația de a acționa întotdeauna ca urmare a unor necesități interioare și nu pentru că le-o cer pedagogii. Obiectivul muncii noastre nu este, bineînțeles, de a-i folosi pe ei pentru curățirea sălilor școlii, a culoarelor, a curții, ci tocmai de a face ca deprinderile de autodeservire să devină la ei o cerință proprie. Astfel vom avea certitudinea că atunci cînd elevii și studenții noștri vor fi, la rîndul lor, învățători vor ști și ei să-i educe pe copii în acest spirit.

Folosirea experienței dobîndite pînă acum ne va da posibilitatea să organizăm mai bine autodeservirea, să asigurăm o mai strînsă colaborare între toți factorii educativi ai școlii, să ne apropiem mai mult de realizarea obiectivului urmărit

MARIA POPESCU
directoarea Institutului pedagogic de învățători din București

La cercul cultural

La Școala medie nr. 2 din Vaslui, alături de cercurile pe materii a luat ființă și un cerc cultural, în care se dezbat teme din cele mai variate domenii. La una din ședințe s-a dezbătut tema „Știința sovietică și explorarea spațiului cosmic". După ce au ascultat o comunicare interesantă pe această temă, elevii au vizionat un diafilm.

In programul cercului cultural de la Școala medie nr. 2 din Vaslui figurează și alte teme interesante, ca, de pildă, „Viața și activitatea matematicianului Țițeica", „Noi descoperiri geografice", „Să ne cunoaștem orașul natal" etc.

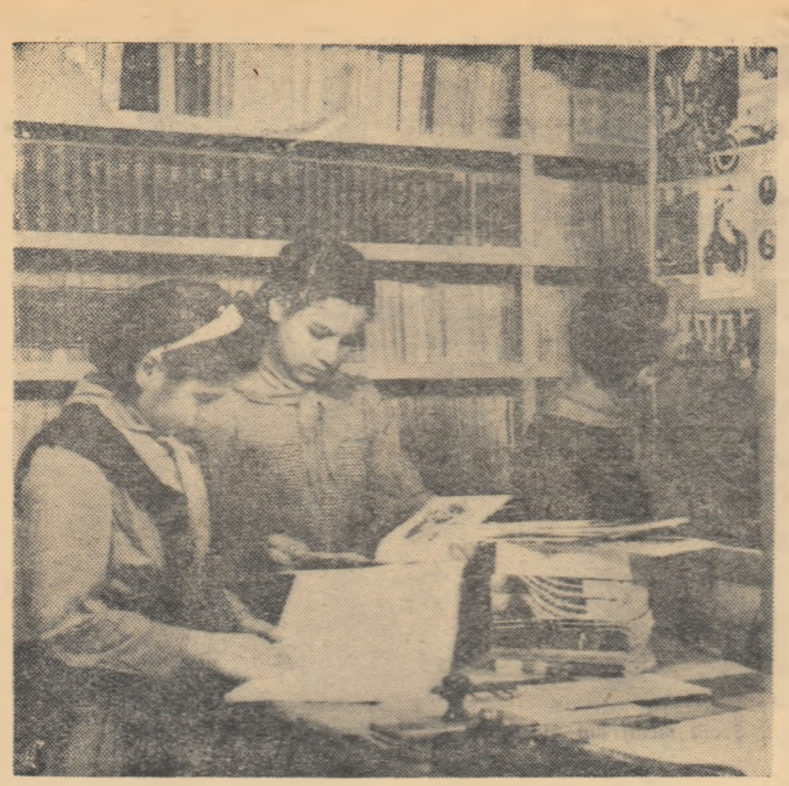

La biblioteca Clubului C.F.R. din Ploești au sosit noi cărți pentru copii și tineret

„BIBLIOTECA ȘCOLARULUI" în discuția profesorilor de limba română

De curînd, în cadrul consfătuirilor pe care le organizează Clubul sindicatului de învățămînt din Capitală pentru profesorii de diferite specialități a avut loc o consfătuire a profesorilor de limba română cu lucrători ai Editurii Tineretului, pe tema „Pentru o cît mai eficientă adaptare a „Bibliotecii școlarului" la necesitățile programei de învățămînt".

Participanții la discuții au subliniat că în timp ce numeroasele lucrări publicate în seria veche a „Bibliotecii" au umplut la vremea lor o bună parte din golurile existente nu numai în lectura școlarilor, ci și a vîrstnicilor, cu lucrări din literatura română, din literatura universală, din literatura populară etc., noua serie ale cărei prime volume au apărut la sfîrșitul anului 1958, se apropie și mai mult de nevoile școlii și tinde să devină un sprijin de preț al profesorului în predarea istoriei literaturii române. Volumele apărute pînă acum pun la dispoziția elevilor un material bogat cu opere selectate în mod judicios cu prefețe în mare parte bine întocmite, care răspund cerințelor didactice, cu scurte biblio-biografii, precum și teme pentru acasă.

Scoțind în evidență toate realizările obținute în editarea colecției, profesorii de limba română s-au oprit și asupra deficiențelor pe care le mai are aceasta. Ei au arătat că nevoile școlii cer o sporire a numărului de volume, precum și o cuprindere mai largă a unor perioade din istoria literaturii române. Lipsesc cărți care să se adreseze elevilor din clasele a VIII-a și a XI-a. Este foarte necesară și publicarea în ediții școlare a operelor apărute după 23 August 1944 opere prevăzute de programa clasei a XI-a. De un deosebit folos ar fi pentru elevi — și chiar pentru profesori — publicarea unor antologii cu ajutorul cărora să se poată studia concepția despre viață și despre artă a scriitorilor noștri clasici, limba și stilul lor precum și publicarea unor monografii și studii critice asupra unor scriitori, școli și curente literare.

Numeroși participanți la consfătuire au propus să se includă în colecție și opere literare prevăzute de programa claselor V—VII, cu atît mai mult cu cît nici una din colecțiile Editurii Tineretului sau ale celorlalte edituri nu se adresează în mod special elevilor claselor V—VII, care formează majoritatea elevilor din țara noastră. Arătînd că unele prefețe sînt încă greoaie, în anumite cazuri chiar inaccesibile, scrise într-un limbaj voit pretențios, profesorii de limba română au cerut ca acestea să țină mai mult seama de cititorii cărora li se adresează. În schimb, au spus ei, temele cu care se încheie fiecare volum sînt adesea prea ușoare, se repetă și nu stimulează în suficientă măsură gîndirea creatoare și dorința de cercetare a elevilor.

Venind în întîmpinarea numeroaselor propuneri și sugestii făcute de profesori, reprezentanții editurii au anunțat în cadrul consfătuirii că aceasta va publica un mare număr de volume din lucrările scriitorilor contemporani, inspirate din viața nouă din patria noastră, studii critice asupra curentelor literare, monografii și antologii pe diferite teme.

Consfătuirea organizată de Clubul Sindicatului de învățămînt din Capitală a fost de un real folos atît pentru profesori, cît și pentru lucrătorii Editurii Tineretului. Invitația pe care a făcut-o editura pedagogilor, de a colabora mai strîns la publicarea ediților școlare, s-a desprins ca o concluzie necesară pentru o cît mai eficientă adaptare a „Bibliotecii școlarului" la necesitățile învățămîntului.

AL. I. VLADIMIR

Concursul de literatură al elevilor

S-a încheiat de curînd faza republicană a concursului de literatură al elevilor organizat de Societatea de științe istorice și filologice în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii și C.C. al U.T.M.

Pe una din lucrările scrise ale participanților la concurs un profesor din comisie menționa că elevul respectiv dovedește o bună pregătire ideologică, o informație bogată și precisă dobîndită prin numeroase lecturi în afară de clasă, dragoste și înțelegere pentru literatură, o formă îngrijită, personală și mult entuziasm tineresc.

Elaborarea unor lucrări cu caracter literar impune nu numai un bogat bagaj de cunoștințe de specialitate, ci și posibilitatea de a se da acestora o justă interpretare. Elevii care au participat la concurs au dovedit, în marea lor majoritate, că au această posibilitate. Discutînd despre folclor ca preocupare și izvor de inspirație în operele scriitorilor de la 1848, de pildă, numeroși elevi au subliniat în lucrările lor activitatea revoluționară a pașoptiștilor ca factor care a determinat apropierea lor de creația populară. Mulți elevi au arătat, folosind o bogată argumentație, că o operă de artă nu poate fi mare dacă în ea nu sînt oglindite aspirațiile poporului, idealurile sale, că o operă care nu-și trage seva din popor, care se rupe de gîndurile și problemele acestuia nu va reuși niciodată să atingă culmile creației. „Eminescu este mare — spune în lucrarea sa eleva Maria Mocănașu — pentru că rădăcinile creației sale sînt adînc înfipte în însăși viața poporului nostru". Iar elevul Basarab Nicolescu, vorbind despre caracterul realist al literaturii noastre noi, accentuează însemnătatea partinității și demască caracterul reacționar al diverselor teorii literare revizioniste.

Tema „Lupta partidului pentru o viață mai bună oglindită în literatura noastră" le-a oferit elevilor prilejul de a scrie pagini înflăcărate cu privire la rolul partidului în opera de transformare socialistă a țării noastre, după cum tema „Caracterul realist al basmului popular și cult" le-a dat posibilitatea să ridice problema reflectării luptei de clasă în basm. Felul cum elevii au dezvoltat fiecare din aceste probleme dezvăluie atenția deosebită pe care o acordă pedagogii pregătirii ideologice a elevilor.

În același timp, lucrările scrise vădesc temeinicia cunoștințelor de specialitate ale participanților la concurs. Cea mai mare parte a acestor lucrări se caracterizează printr-o bogată documentare, prin referiri la numeroși scriitori și opere. Alături de cunoștințele dobîndite în clasă, în cadrul lecțiilor indicate de programă, mulți elevi au adus numeroase elemente noi, însușite cu prilejul lecturilor în afara clasei, a activității în cercuri sau a diferitelor manifestări literare organizate în școală. Analizînd felul cum se reflectă în literatura noastră nouă lupta partidului pentru o viață mai bună, elevii au luat cu curaj în discuție opere ca „Șoseaua Nordului" de Eugen Barbu, „În valea Cucului" de Mihai Beniuc etc., care, fiind de dată foarte recentă, nu au fost încă integrate în programa de învățămînt. Ei au dovedit astfel interesul lor pentru cunoașterea aprofundată a literaturii, a celor mai recente creații literare. Alți elevi au folosit în lucrările lor pentru argumentarea unor anumite idei nu numai referiri la numeroși autori și opere, la multiple amănunte semnificative, ci și multe citate, texte întregi reproduse din memorie.

Ceea ce impresionează în mod foarte plăcut la lectura lucrărilor prezentate în acest concurs este atitudinea pe care o adoptă elevii, poziția pe care se situează ei în dezbaterea problemelor de literatură. Din fiecare lucrare se degajă farmecul unui entuziasm juvenil, al unor convingeri adînci, al unei aderiuni pasionate la cele mai nobile și mai umanitare idei. Acest aspect relevă ceva mai mult decît pregătirea de specialitate a școlarilor, decît nivelul lor de cunoștințe, ne dezvăluie munca de educație comunistă desfășurată în școală, ne arată că, o dată cu însușirea cunoștințelor, elevii învață să fie oameni adevărați. Din rîndurile în care școlarii se străduiesc să descifreze sensurile operelor literare răzbat gînduri de o mare frumusețe morală. „Sînt oameni — spune eleva Maria Mocănașu — care se nasc cu o tumultuoasă văpaie în suflet, oameni care ard ca o torță dătătoare de căldură și lumină; sînt oameni care nu pot trece nepăsători pe lîngă evenimente, în sufletul cărora vibrează intens o durere, o bucurie, care sînt gata să se jertfească pentru alții, pentru idealuri înalte, cu o uimitoare dăruire de sine". Ghicești parcă înapoia acestor rînduri entuziaste dorința arzătoare a celei care le-a scris de a fi asemeni acestor oameni. Vorbind despre chipuri de eroi comuniști din literatura noastră nouă, elevii se entuziasmează de lupta lor pasionată pentru construirea socialismului, de dragostea lor pentru popor, de înalta lor conduită morală.

Limba folosită în scris, corectitudinea expresiei și a propozițiilor, folosirea cuvîntului potrivit la locul potrivit, armonia frazelor, organizarea logică a expunerii sînt condiții absolut obligatorii ale unor lucrări de literatură. Și din acest punct de vedere lucrările elevilor sînt, cu unele excepții, demne de laudă. Bineînțeles, stilurile sînt deosebite, forma în care sînt expuse problemele diferă de la elev la elev. Unele au un caracter analitic, sobru, tinzînd spre sistematizarea logică, spre argumentarea clară și precisă a ideilor. Altele tind spre folosirea imaginii plastice, a expresiei calde și colorate. Sînt lucrări care par a fi scrise pe nerăsuflate, dintr-un condei, cu avîntul pe care-l dă însuflețirea, convingerea în justețea ideilor dezvoltate. Toate însă constituie o dovadă a grijii cu care profesorii de limba și literatura română îi învață pe elevi arta exprimării literare corecte și frumoase.

Calitățile pe care le-am amintit aici au caracterizat cele mai multe din lucrările prezentate la concurs. Au existat însă și lucrări al căror conținut și a căror formă nu s-a ridicat la înălțimea așteptărilor. Acestea se rezumă numai la expunerea datelor cuprinse în manualele școlare fără să aducă idei personale, din care să se poată vedea pregătirea generală a elevului respectiv. Unele lucrări se opresc la simpla relatare a subiectului operelor fără să comenteze semnificația acestora, fără să arate preocuparea de a pătrunde conținutul lor. Apar pe alocuri și unele date eronate, care dovedesc o informație confuză. Se pot întîlni în lucrări și fraze greoaie sau bombastice, formulări imprecise, expresii improprii și chiar unele greșeli gramaticale. De aceea secțiile de învățămînt vor trebui să selecționeze cu mai multă exigență pe viitor, la etapele raionale și regionale ale concursului, elevii care se prezintă la faza republicană.

În general, concursul s-a încheiat cu rezultate pozitive. El a dat Societății de științe istorice și filologice, ca și cadrelor didactice, posibilitatea să vadă mai bine succesele realizate în ultimul timp în școli în domeniul studierii limbii și literaturii române și, totodată, a atras atenția asupra problemelor de care urmează să se ocupe în activitatea lor viitoare pentru a-i ajuta pe tineri să desprindă esențialul din operele literare, să poată aprecia just aceste opere și să se exprime într-o formă cît mai corectă, cît mai precisă și mai plastică.

OCTAVIAN BUZESCU

SPRIJINIM „ÎNTRECEREA PRIETENILOR CĂRȚII"

Munca cu cartea desfășurată de pedagogi în rîndul elevilor contribuie din plin la formarea trăsăturilor omului nou și constituie un sprijin de preț în instruirea tinerei generații, în educarea ei în spiritul principiilor moralei comuniste. Iată de ce „Întrecerea prietenilor cărții", fază superioară a concursului „Iubiți cartea", constituie pentru profesorii de la Școala medie nr. 1 din orașul Sighișoara o preocupare de seamă. Pregătirea și mobilizarea purtătorilor insignei „Prieten al cărții" pentru a lua parte la noua fază stă în centrul atenției profesorilor de limba română și a diriginților.

Pentru a-i ajuta pe școlari să cunoască, prin intermediul literaturii beletristice, trecutul de suferință și de luptă al proletariatului, tradițiile înaintate ale poporului nostru, lupta partidului pentru organizarea acțiunilor revoluționare ale proletariatului, pentru cucerirea puterii de stat, pentru construirea societății socialiste, în școală s-au organizat discuții pe marginea cărților citite. Astfel cu elevii claselor a IX-a, a X-a reală și a XI-a reală s-au purtat discuții asupra cărților „Bărăgan" de V. Em. Galan, „Horia" de M. Davidoglu și altele. Cuvîntul elevilor Ioan Moldovan, Victoria Mola, Elena Matei, Georgeta Bichiș, Sidonia Sutac și Gheorghe Cîndea au reflectat interesul și admirația școlarilor pentru trecutul de luptă al poporului nostru, pentru viața nouă care se construiește în Republica Populară Română.

O deosebită atenție se dă în Școala medie nr. 1 din Sighișoara recenziilor de cărți. Recenziile cărților „Un om între oameni" de Camil Petrescu, „Cetatea de foc" de M. Davidoglu, „Povestea unui om adevărat" de B. Palevoi, „Așa s-a călit oțelul" de N. Ostrovski ș.a. i-au apropiat pe elevi de eroii pozitivi ai acestor cărți și le-au dezvoltat dragostea și devotamentul față de partid, i-au mobilizat în jurul sarcinilor puse în fața lor de școală și organizația U.T.M.

O altă metodă de atragere a elevilor către literatură constă în scoaterea unor ediții speciale ale gazetelor de perete în care se popularizează cărțile prevăzute la concurs. Astfel, numărul din 8 mai al gazetei de perete urmărea să trezească interesul elevilor față de cărțile care vorbesc despre zborul cosmic : un desen sugestiv al betatronului atrăgea atenția asupra lucrărilor „Energia atomică" de V. Leskovicv și „Izvorul razelor solare" de Valter Roman.

Pentru ca ultimele cărți cumpărate de școală să fie cunoscute de elevi și pentru a atrage permanent atenția acestora asupra cărților nou apărute, în fața bibliotecii școlii, la locul cel mai frecventat, a fost deschis un stand de cărți. Aci sînt expuse cu deosebire cărțile prevăzute în listele pentru concurs. Nu lipsesc din acest stand lucrări ca „Sarcinile Uniunii Tineretului" de V. I. Lenin, „Neamul Șoimăreștilor" de M. Sadoveanu, „Mama" de M. Gorki, „1907" de T. Arghezi, „Pornesc oamenii" de Sütő András, „La cea mai înaltă tensiune" de Nagy István ș.a. care au atras un număr mare de cititori.

Întîlnirile cu scriitorii organizate în școală constituie un prilej minunat de popularizare a literaturii și de trezire a dragostei față de cărțile care oglindesc în mod artistic realizările oamenilor muncii, viața noastră nouă. De asemenea, stă în atenția profesorilor din școală organizarea serilor literare, folosite cu bune rezultate și în primele trimestre ale anului școlar. Ele constituie o altă formă de popularizare a literaturii în scopul pregătirii elevilor pentru concurs.

Profesorii de limba română sînt primii care sprijină organizația U.T.M. din școală pentru larga popularizare a „Întrecerii prietenilor cărții". Ei au arătat elevilor condițiile ce se cer a fi îndeplinite în vederea participării la concurs, necesitatea prezentării unui număr cît mai mare de școlari la această întrecere.

Pentru ca numărul celor înscriși la întrecerea prietenilor cărții să crească, astfel încît concursul să cuprindă masa elevilor conducerea școlii caută să mobilizeze pentru sprijinirea acestei acțiuni pe toți profesorii și diriginții — atît cei de la cursurile de zi cît și de la cursul seral — să urmărească permanent stadiul în care se află pregătirile în vederea concursului, să sprijine popularizarea, pregătirea și desfășurarea lui. Planificarea justă a activităților școlare și extrașcolare în această perioadă, în scopul de a lăsa timp liber elevilor pentru a putea citi literatura și a se pregăti pentru concurs stă de asemenea în atenția școlii.

Sprijinirea de către profesorii Școlii medii nr. 1 din Sighișoara a „Întrecerii prietenilor cărții" izvorăște din dorința profundă a oamenilor școlii de a cinsti prin noi realizări Congresul al III-lea al partidului precum și marea noastră sărbătoare națională 23 August.

Prof. GHEORGHE POPOVICI

Învățămînt profesional și tehnic

Intr-o școală agricolă cu vechi tradiții

Ore întregi ți-ar trebui pentru a face ocolul celor 250 de hectare pe care se întinde gospodăria didactică a Centrului școlar „Ion Ionescu de la Brad" din Roman. Întîlnești aici majoritatea sectoarelor din agricultură, începînd cu sectorul de cultură mare și terminînd cu sectorul horticol.

Cîmpurile de experiență, care cuprind 35 de hectare, permit efectuarea de lucrări comparative prin aplicarea îngrășămintelor bacteriene și minerale, prin încercarea și raionarea diferitelor soiuri etc., iar ferma zootehnică dă nu numai posibilitatea să se aplice cele mai noi metode de furajare și hrănire științifică a animalelor în vederea creșterii productivității șeptelului, ci și să se efectueze experiențe pentru îmbunătățirea diferitelor rase. La dispoziția ucenicilor și elevilor se află și un bogat parc de mașini agricole și tractoare, care dispune de utilaje și agregate moderne.

Fiecare dintre profesorii de specialitate ai școlii răspunde de un sector anumit în cadrul fermei didactice. Tov. ing. Ștefan Bălășescu, de exemplu, răspunde de sectorul horti-viticol. El a inițiat

In ferma de păsări a centrului școlar.

să amenajeze astfel acest sector încît toate cunoștințele din domeniul respectiv au largi posibilități de aplicații pe terenurile școlii. La fel stau lucrurile pe cîmpurile de experiență privind încercarea și raionarea soiurilor de plante și folosirea îngrășămintelor bacteriene, de care răspund inginerii Nicolae Stănescu și Gheorghe Trofin. O muncă rodnică se desfășoară și în domeniul creșterii producției zootehnice, sector pe care îl conduce prof. ing. Onofrei Hopulele.

In școală funcționează un cerc tehnic de specialitate, a cărui activitate continuă în toată perioada practicii, îmbinîndu-se strîns cu obiectivele acesteia. In ultimul timp cercul și-a propus să studieze experiența gospodăriei agricole de stat din Secuieni, fruntașă pe țară în producția cerealieră, să organizeze vizite la laboratorul de analiză a semințelor și la fabricile de zahăr și de ulei din Roman, să studieze dăunătorii și flora spontană din regiune, precum și mijloacele de combatere a acestora.

Școala se îngrijește însă nu numai de instruirea ucenicilor și elevilor, ci și de pregătirea lor multilaterală. Ca urmare, aici se desfășoară, cu sprijinul organizației U.T.M., o bogată activitate cultural-artistică. Se transmit regulat programe ale stației locale de radioficare, au loc vizionări colective la televizor, s-a contractat cu Teatrul de Stat din Bacău prezentarea săptămînală a unor spectacole.

Producțiile record care se obțin la școala „Ion Ionescu de la Brad" constituie o propagandă convingătoare pentru metodele înaintate agrozootehnice.

In curtea străjuită de copaci falnici, străvechea clădire în care a funcționat la început școala înființată în 1883 de Ion Ionescu de la Brad se pierde, modestă, printre noile construcții ridicate în anii regimului democrat-popular. Școala, care poartă azi numele fondatorului ei, a devenit un puternic centru de pregătire a cadrelor pentru unitățile socialiste ale agriculturii noastre.

Ing. CONSTANTIN GAGEA
Centrul școlar agricol din Roman

Practică în atelierul școlii

Școlile de gospodărie pe un drum rodnic

Anul acesta a reprezentat pentru școlile de gospodărie o perioadă de început de activitate în care, în pofida unor greutăți inerente, s-au realizat multe lucruri pozitive. Schimbul de experiență organizat de curînd între școlile de gospodărie din Capitală a constituit un adevărat bilanț al muncii acestor școli în primul lor an de activitate.

Lecțiile teoretice desfășurate cu acest prilej, ca de pildă lecția de chimie alimentară cu subiectul „Proteinele în alimentație" sau lecția de tehnologie a cunoștințelor culinare și de cofetărie, au scos în evidență cunoștințele temeinice însușite de elevi, cunoștințe care le ajută să pregătească preparatele pe o bază științifică, respectînd cerințele calorice și igienice.

Un deosebit accent s-a pus pe desfășurarea în condiții cît mai bune din punct de vedere culinar, igienic și estetic al lecțiilor practice de preparate culinare. In atelierul secției de gospodărie de pe lîngă Școala medie nr. 9, înzestrat prin grija secției de învățămînt și cultură a sfatului popular raional „23 August" cu toate ustensilele necesare elevele, îmbrăcate în halate și cu bonete albe, au făcut dovada unor priceperi și deprinderi temeinice și a unor cunoștințe aprofundate cu privire la tehnologia de specialitate. Discuțiile purtate pe marginea acestei lecții au arătat că se cristalizează o metodică specifică școlilor de gospodărie. Astfel, cu privire la modul cum trebuie expuse fazele de pregătire a preparatelor s-a arătat că la preparatele complicate este bine să se dea, înainte de executarea fiecărei lucrări, rețeta și fazele de pregătire, pe cînd la preparatele mai puțin dificile se poate da de la început întreaga rețetă, elevele fiind lăsate să descopere singure fazele mai importante de pregătire, urmînd ca la sfîrșit acestea să fie scrise pe tablă. Astfel se menține treaza atenția elevelor și li se dezvoltă aptitudinile și îndemînarea.

S-a arătat că partea esențială a unei asemenea lecții o constituie demonstrația maistrei-instructoare și aplicațiile făcute de eleve. De aceea este necesar ca cea mai mare parte din timp elevele să fie lăsate să lucreze efectiv, pentru a putea căpăta îndemînarea necesară.

Notarea elevelor, au spus participanții la schimbul de experiență, trebuie să se facă pe baza controlului lucrărilor executate de acestea, control care reprezintă în același timp și cea mai eficace formă de verificare a cunoștințelor. Notele se vor da atît pe baza calităților gastronomice ale preparatelor — gust, aromă etc. — cît și pe baza calității lor estetice.

Participanții la schimbul de experiență au subliniat că deprinderea elevelor cu respectarea tuturor regulilor igienice cere o permanentă atenție din partea maistrei-instructoare la fiecare fază și operație. Pentru a dispune de timpul necesar în acest scop, este bine ca instructoarea să aibă pregătite planșe cu rețetele și modul de executare a preparatelor respective, astfel ca scrierea acestora pe tablă să nu-i mai răpească timp.

O concluzie importantă a schimbului de experiență a fost aceea că în atelierul-școală trebuie să se acorde o grijă deosebită tehnicii securității și protecției muncii prin afișarea regulilor de mînuire a mașinilor de gătit și prin instructaje prealabile la fiecare lucrare. Pe această linie, însă, maistra-instructoare Evdochia Brănici, care a predat lecția practică în cadrul schimbului de experiență, a avut o scrioasă scădere, căci deși se lucra la patru aragaze deodată, nu a atras atenția elevelor asupra faptului că trebuie să se ocupe de aerisirea permanentă a atelierului și nu le-a explicat clar cum trebuie mînuite cuptoarele, vasele folosite pentru coptul preparatelor și celelalte ustensile.

Schimbul de experiență a fost deosebit de folositor, concluziile lui contribuind la îmbunătățirea desfășurării procesului de învățămînt în școlile de gospodărie din Capitală.

Ing. N. DINU
inspector-metodist al secției de învățămînt a Capitalei

In predarea lecțiilor de specialitate

Tehnica înaintată pe primul plan

Cadrele didactice din școlile profesionale și tehnice înțeleg bine faptul că pregătirea unor muncitori de înaltă calificare, care să corespundă ritmului de dezvoltare a economiei noastre naționale, modernizării industriei noastre impune asigurarea unui bogat conținut științific și tehnic al lecțiilor. Aceasta face ca metodele noi de lucru experimentate în uzine de către raționalizatori și inovatori să-și găsească un loc tot mai însemnat în predare.

De pildă, tov. Lidia Sîrbu, care predă tehnologia specială la Școala profesională de pe lîngă Uzinele metalurgice Cugir, folosește pe larg în cadrul lecțiilor datele tehnicii noi în domeniul construcției de mașini-unelte și noile realizări în acest domeniu ale uzinelor din Cugir. Așa a procedat ing. Sîrbu și în recapitularea temei „Mașina de frezat universală" cu ucenicii din anul II — strungari. Cu ajutorul unor planșe didactice clare profesoara a recapitulat cu ucenicii cunoștințele despre părțile componente ale mașinii de frezat — corpul principal, cutia de viteze, cutia de avansuri, brațul longitudinal și brațul transversal, consola și dispozitivele de fixare a sculei, recurgînd și la datele noi pe care le-au cunoscut ucenicii cu prilejul practicii în producție. Problemele principale cu privire la construcția fiecăruia dintre organele care alcătuiesc ansamblul mașinii de frezat și la rolul lor au fost scrise pe tablă într-o schemă sintetică.

S-a trecut apoi la recapitularea cunoștințelor privind prelucrările prin frezare și factorii de care depinde calitatea acestor prelucrări — puterea mașinii, caracterele sculei și felul materialului de prelucrare. In legătură cu aceasta profesoara a stăruit asupra variației vitezelor — obținută cu ajutorul roților baladoare și al conurilor etajate — și a lămurit raporturile de transmisie dintre acestea. Schema cinematică a avansurilor folosită în recapitulare i-a clarificat pe deplin pe ucenici asupra fenomenelor care au loc sub acțiunea forțelor ce se dezvoltă în timpul așchierii.

Lărgind orizontul tehnic al ucenicilor, profesoara a făcut în această lecție recapitulativă o trecere logică de la construcția și funcționarea mașinilor obișnuite la caracteristicile de fabricație și utilizare ale mașinilor moderne cu semnalizare optică și comenzi automate. Astfel, ea s-a bazat pe cunoștințele ucenicilor cu privire la raportul dintre puterea, precizia și randamentul în lucru al mașinilor arătînd modificarea structurală a acestor date tehnice la mașinile moderne, ceea ce determină o serioasă creștere a productivității muncii. In felul acesta, demonstrarea funcționării mașinilor de frezat i-a dat profesoarei posibilitatea să scoată puternic în evidență importanța pe care o are pentru economia națională fabricarea acestor mașini-unelte de înaltă tehnicitate. Dînd ucenicilor cunoștințe temeinice asupra construcției și funcționării mașinii de frezat, lecția le-a pus probleme de calcul al vitezelor, al dezvoltării forțelor, al normelor ce privesc precizia acestor mașini și al erorilor geometrice de formă pe care ei vor trebui să le evite în practica lor ca muncitori calificați.

Nivelul științific al cunoștințelor însușite de elevi, îmbogățirea continuă a acestora sînt o preocupare centrală și pentru tovarășul M. Sava, profesor la Școala profesională de pe lîngă fabrica de rulmenți din Birlad. Recapitularea temei „Transformatorii electrici" a scos la iveală faptul că ucenicii lui au cunoștințe temeinice în legătură cu construcția acestor aparate, că știu să efectueze calculul potențialului în aplicațiile practice ale transformatorilor. Ei cunosc rezultatele ce se obțin cu ajutorul stațiilor de transformare în alimentarea unor localități și a unor obiective industriale cu energie adusă de la marile centrale electrice Borzești, Paroșeni, Doicești etc. In răspunsurile lor, ucenicii au dat amănunte asupra stației de transformare din vecinătatea uzinei, dovedind că au reținut explicațiile date de profesor cu prilejul vizitării acestei stații.

De asemenea, recapitularea cunoștințelor asupra generatorilor de curent alternativ, care s-a sprijinit atît pe probleme de calcul teoretic cît și pe demonstrații practice, le-a dat ucenicilor o perspectivă de ansamblu asupra viitoarei lor activități profesionale.

Temeinicia cunoștințelor însușite de ucenici, verificată prin întrebări precise și formulate științific, priceperea cu care tinerii știu să rezolve problemele teoretice și să le pună în legătură cu aplicațiile practice dovedesc din plin eficacitatea unor asemenea lecții recapitulative de încheiere a unei teme. Aceste lecții cu caracter generalizator îi determină pe ucenici să interpreteze just fenomenele și contribuie la buna lor pregătire profesională, dîndu-le posibilitatea să înțeleagă în ansamblu complicatele procese ale producției.

Profesorul M. Sava și-a propus ca în cadrul lecțiilor de recapitulare finală să se ocupe în special de dezvoltarea gîndirii tehnice a ucenicilor și a priceperii lor de a aplica cunoștințele în practica de atelier, în contactul nemijlocit cu producția. Astfel, aceste lecții îi vor orienta pe ucenici cu privire la posibilitățile de perfecționare continuă a proceselor tehnologice, de ridicare a productivității muncii și de scădere a prețului de cost.

Nu toți profesorii au însă în vedere ca obiectiv principal în timpul recapitulării înarmarea ucenicilor cu cunoștințe legate de tehnica cea mai înaintată. Bunăoară, profesorul V. Mihai de la Școala profesională de pe lîngă Întreprinderea metalurgică de stat din Roman, recapitulînd cu ucenicii lui cunoștințele despre laminoare, nu a făcut decît să repete unele generalități cuprinse și în lecția „Noțiuni sumare despre laminoare" pe care o predase anterior. Mai mult chiar, caietele de notițe ale ucenicilor săi cuprind clasificări și definiții eronate din punct de vedere științific sau referiri la metode învechite. Ca urmare, nivelul de pregătire al ucenicilor nu corespunde pe de-a întregul cerințelor procesului de producție de la Laminorul din Roman — una din cele mai moderne întreprinderi de acest fel din Europa. Este necesar ca directorul și comisia metodică a școlii să ia măsuri pentru a remedia măcar acum, cu prilejul recapitulării finale, lacunele din cunoștințele ucenicilor. Pentru aceasta se cere să se acorde o atenție deosebită alcătuirii planurilor de sinteză și recapitulare, care să cuprindă indicații concrete pentru adîncirea cunoștințelor legate de practica profesională a ucenicilor, de tehnica și tehnologia înaintată folosite în producție. Tematica lecțiilor recapitulative trebuie alcătuită în urma verificării în practica producției industriale moderne a cunoștințelor acumulate de ucenici.

Organizînd cît mai bine lecțiile recapitulative, cadrele didactice din școlile profesionale și tehnice vor asigura nu numai înarmarea ucenicilor și elevilor lor cu cunoștințe temeinice de specialitate, ci și pregătirea acestora la nivelul tehnicii înaintate folosite în producție.

AL. CHIRICA
inspector de învățămînt în Ministerul Industriei Grele

„Inelul belșugului"

Clima pămîntului nostru n-a fost întotdeauna așa cum este astăzi. Cu un mileniu în urmă, normanzii, poposind pe țărmurile Groenlandei, au dat de pășuni însorite, iar bogatele zăcăminte de cărbune de pe coastele mărilor polare stau mărturie că aci a existat, acum cîteva milioane de ani, o floră luxuriantă. Poate că aceste constatări i-au determinat pe oameni să viseze la o schimbare radicală a climei, la o primăvară veșnică pe întreaga noastră planetă.

Metodele propuse sînt numeroase. S-a încercat — și s-a izbutit în bună parte — să se modifice clima unor regiuni întinse prin plantarea de perdele forestiere, prin crearea de mări artificiale, prin schimbarea condițiilor de scurgere a apelor de suprafață — elemente care influențează regimul eolian, de umezeală și de temperatură.

Savantul sovietic Avsiuk a prezentat în 1958 un plan de modificare a climei Arcticii prin topirea gheților plutitoare. Procedeul propus prevede reducerea capacității de reflectare a gheții prin acoperirea ei cu o substanță de culoare închisă, de pildă praf de cărbune.

Sînt bine cunoscute și apreciate proiectul barajului din strîmtoarea Behring al inginerului Borisov, proiectul Romanov pentru transformarea insulei Sahalin în peninsulă și încă multe altele, de pildă cel care preconizează modificarea poziției axei Pămîntului sau lansarea unor sori artificiali cu deuteriu.

Oricît de fantastice ni s-ar părea toate aceste proiecte, ele sînt rezultatele unor calcule migăloase și ale unor studii îndelungate, care țin seama de ultimele cuceriri ale științei și tehnicii. Noul proiect de modificare a climei prezentat de inginerul sovietic Valentin Cerenkov pare și el, la o cercetare superficială, utopic. Dar, dacă analizăm bazele sale științifice ne dăm seama că el este pe deplin realizabil. În elaborarea lucrării sale „Modificarea climatului și crearea unei lumini artificiale în cursul nopții pe teritoriul globului cu ajutorul unui inel de mici particule ce se învîrtesc în jurul Pămîntului", Cerenkov s-a inspirat din uriașele succese ale rachetotehnicii sovietice. Proiectul lui prevede crearea în jurul Pămîntului a unui inel ca cel al lui Saturn, compus din mici particule albe, opace, de numai 0,3 microni fiecare. Aceste particule, nimerind în calea radiației solare, ar difuza-o și ar trimite o parte din ea Pămîntului. Inelul din jurul globului terestru, care va semăna cu un gigantic nor de fum, s-ar găsi la o înălțime de 1000-1500 km. și ar avea o lățime de 500 km. El ar furniza continuu planetei noastre o radiație termică de 1300 miliarde KW., echivalentă cu energia dată de 586.000 centrale hidroelectrice de tipul centralei „Lenin" de pe Volga. Deși o parte din această uriașă cantitate de căldură va fi reflectată de atmosferă și de suprafața Pămîntului înapoi în spațiu, va rămîne încă suficient de multă pentru a modifica radical clima. Pe lîngă căldură, un asemenea inel va da și lumină, desființînd pentru totdeauna bezna nopții.

Oamenii de știință care au supus unei analize adîncite proiectul inginerului Cerenkov au scos în evidență marile avantaje pe care le-ar oferi punerea lui în practică. În primul rînd, cărbunele, petrolul și gazele ar rămîne exclusiv la dispoziția chimiștilor, încetînd folosirea lor drept combustibil. Prin topirea gheților regiunilor polare, milioane de hectare ar putea fi redate agriculturii. S-ar putea obține cîteva recolte pe an, iar roadele ar deveni mult mai îmbelșugate decît cele actuale.

Există însă și obiecții împotriva creării unui inel în jurul Pămîntului. Biologii sînt de părere că modificarea climei și nopțile luminoase ar putea influența asupra proceselor fiziologice omenești și asupra dezvoltării faunei și florei. Cele mai serioase temeri le ridică însă problema topirii gheților, care ar putea avea drept consecință inundarea unor teritorii vaste.

Inginerul Cerenkov dispune însă de contraargumente. El susține că adaptabilitatea ființelor vii este atît de mare, încît într-o perioadă relativ scurtă ele se vor acomoda noilor condiții și vor începe chiar să se dezvolte mai bine. În ceea ce privește primejdia inundațiilor, aceasta poate fi evitată, după părerea inginerului Cerenkov, dacă s-ar da inelului o formă eliptică, ceea ce ar atenua iradierea regiunilor polare. Mai trebuie ținut seama de faptul că prin încălzirea Pămîntului va spori umezeala aerului și a solului în regiunile secetoase, care vor absorbi o mare parte din surplusul de apă.

S-a mai pus problema realizării practice a proiectului, a „însămînțării" spațiului din jurul globului terestru cu particule opace. Aci vor trebui să intervină rachetele, singurele în măsură să ducă milioane de tone de pulbere la altitudinea necesară. Va fi nevoie de mii, poate de zeci de mii de rachete. Acest lucru nu este nicidecum irealizabil. Prin încetarea cursei înarmărilor, prin acceptarea de către puterile occidentale a planului sovietic de dezarmare, s-ar putea ușor pune la dispoziția oamenilor de știință mijloacele necesare înfăptuirii acestui temerar proiect.

Printr-un efort comun al tuturor popoarelor, într-un timp nu prea îndepărtat ar putea fi creat, în jurul Pămîntului, un adevărat „inel al belșugului".

RADU NOR

Știri

La biblioteca rațională din Alexandria a avut loc de curînd un concurs cu tema „Transformarea socialistă a satului oglindită în literatura noastră".

La concurs au participat 40 de cititori ai bibliotecii, în majoritatea lor elevi ai școlii medii din localitate. Ca material bibliografic participanții au folosit peste 14 opere literare, printre care „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu, „Bărăgan" de V. Em. Galan, „Desfășurarea" de Marin Preda, „Temelia" de Eusebiu Camilar, „Brazdă peste haturi" de Istvan Horvath și altele.

Printre premianții concursului se numără și elevi din clasele a X-a și a XI-a de la școala medie din localitate.

★

De curînd, la Școala de 7 ani nr. 1 din Sibiu au fost terminate lucrările de reamenajare a atelierelor școlare, a căror capacitate s-a lărgit cu 50 m.p. Lucrările au fost efectuate cu sprijinul larg al oamenilor muncii de la întreprinderea I.E.S., al cadrelor didactice, al comitetului de părinți și al elevilor. Aceștia au muncit cu multă tragere de inimă la amenajarea și utilarea atelierelor școlare.

BIBLIOGRAFIE

Direcția Difuzării Cărții anunță că se află în rețeaua de difuzare **„Culegere de probleme și exerciții de matematică pentru examenele de admitere în învățămîntul mediu".**

Lucrarea, apărută în E.S.D.P., vine în sprijinul elevilor care se pregătesc pentru admiterea în școlile medii.

★

De curînd a apărut, în Editura muzicală, caietul de cîntece pentru corurile de copii **„DE-O VÎRSTĂ CU REPUBLICA".** Caietul cuprinde cîntecele: „De-o vîrstă cu Republica" de I. D. Chirescu, pe versuri de Eugen Jebeleanu, „Partid, iubit părinte" de L. Profeta, pe versuri de C. Teodori, „Salutul cravatelor roșii" de H. Jerea, pe versuri de Rusalin Mureșan, „Sînt pionier" de I. Vasilescu, pe versuri de E. Mirea, „Sîntem a țării primăvară" de G. Derițeanu, pe versuri de G. Mihalache, „Prieteni dragi" de R. Șerban, pe versuri de Vlaicu Bîrna, „Prietenia mi-e dragă" de V. Timiș, pe versuri de Ed. Jurist, „Azi e zi de sărbătoare" de E. Roman, pe versuri de A. Felea.

★

A apărut revista **Natura**, nr. 2, martie-aprilie 1960.

In cuprins:

x x x Importanța lucrărilor lui V. I. Lenin pentru biologie și geografie

N. Macarovici: Evoluția vieții în timpul Neozoicului

I. Șandru și M. Sîrbu: Al III-lea Congres al Societății Unionale de Geografie din U.R.S.S.

V. Cucu, Gh. Iacob, I. Iordan, I. Velcea: Realizări în electrificarea Republicii Populare Romîne

P. V. Coteț: Harta geomorfologică a platformei dobrogene

O. Săvulescu: Folosirea antibioticelor în combaterea bolilor la plante

M. Lazăr: Noțiuni endocrinologice

Ch. Darwin: Variabilitatea animalelor și plantelor în stare domestică, cap. XII. Ereditatea

C. Zahariadi: Combaterea chimică a buruienilor

A. I. Bret: Realizări pe lotul experimental

F. N. Seveakov: Unele probleme ale predării geografiei în școlile medii serale de cultură generală

V. S. Pokrovskaia: Observațiunile agrometeorologice în școli

M. Juga: Întreținerea culturilor de flori

P. Pteancu și Gv. Sabău: Învățămintele unei excursii

N. Sălăgeanu: Tineri iubitori ai naturii

B. Vulcu și R. Iancu: Revista cercului de geografie „George Vîlsan"

B. Vulcu și C. Helgiu: Concursuri geografice

Gr. Ilieș: Elevii lucrează schița de plan a comunei

I. Sucitu: Terenul geografic

Gh. Știucă: Din realizările unui cerc de tineri naturaliști

Maria Tatu: Aspecte dintr-un caiet de observație

V. Livescu: Însemnări din activitatea cercului „Tinerilor naturaliști"

CONCURS

Institutul politehnic din Iași anunță ocuparea prin concurs a unui post de asistent la catedra de hidraulică și instalații hidropneumatice.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț, la Rectoratul Institutului politehnic din Iași Calea 23 August Nr. 11, însoțite de următoarele acte:

— copie legalizată de pe actele de studii;

— lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar;

— certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt;

— certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează;

— memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;

— autobiografie;

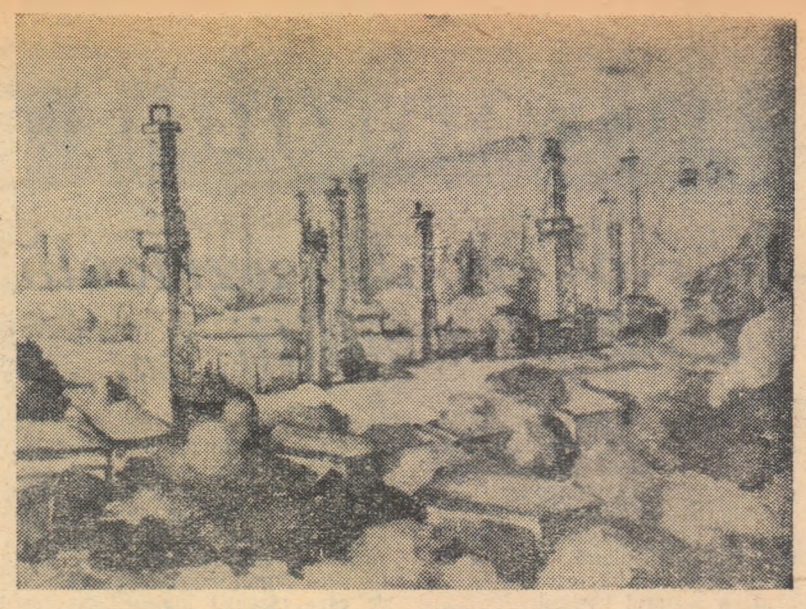

Prof. A. VASILESCU (București): „Peisaj industrial".

La cercul de artă plastică al profesorilor

Cercul de artă plastică „Ion Andreescu" de pe lîngă clubul muncitorilor din învățămînt din Capitală a deschis de curînd în sala din Bulevardul 6 Martie nr. 32 o nouă expoziție, care cuprinde lucrări ale profesorilor pictori A. Vasilescu și Emil Nic. Niculescu. Prilejul ne pare binevenit atît pentru a prezenta lucrările celor doi expozanți, cît mai ales pentru a ridica cîteva probleme în legătură cu activitatea profesorilor artiști grupați în acest cerc.

Profesorul A. Vasilescu expune 45 de lucrări (ulei, creion și acuarelă). Se cuvine subliniată varietatea tematică a lucrărilor, cu tendința accentuată spre abordarea unor teme din actualitate. Peste 20 de lucrări din expoziție sînt inspirate din activitatea muncitorilor din construcții.

Mai semnificative pentru stilul lui A. Vasilescu ni se par tablourile „Montarea cofrajelor", „Cu vibratorul", „Netezirea planșeului", „Se montează boburile elevatoare", în care atenția pictorului se concentrează asupra muncitorilor, a căror mișcare este reușit realizată. Din ansamblul fiecărui tablou rezultă încordarea pasionată a omului în procesul muncii. Cu mijloace simple, uneori din cîteva trăsături de creion sau pensulă, A. Vasilescu redă sugestiv pe muncitorul constructor, învingător în complicate probleme tehnice. Șantierul sugerează un cîmp de luptă din care omul iese în mod firesc învingător.

Zece din lucrările expuse de A. Vasilescu prezintă peisaje, din care reținem mai ales atenția peisajele industriale: „Peisaj din Doicești", „Sonde la Tîrgoviște" etc.

Prof. Emil Nic. Niculescu expune peisaje, portrete, caricaturi și cîteva imagini din activitatea social-culturală a cadrelor didactice, remarcîndu-se mai ales prin calitatea desenului, ca de pildă în „Muncitori la strung" și în „Șitarii".

Cercul de artă plastică „Ion Andreescu" de pe lîngă Clubul muncitorilor din învățămînt, prin activitatea pe care o desfășoară, interesează un număr din ce în ce mai mare de amatori de pictură. Expozițiile organizate sînt vizitate zilnic de zeci și sute de cadre didactice, de elevi, studenți etc. Aceasta presupune o exigență deosebită în organizarea expozițiilor. Or, din păcate, expozițiile organizate de cerc de la începutul acestui an n-au dovedit o asemenea grijă.

Deficiența cea mai importantă se leagă de orientarea tematică a lucrărilor. În expoziții abundă încă „naturile moarte", florile și copacii, în timp ce teme majore din viața și munca oamenilor de azi ai patriei noastre sînt insuficient reprezentate și de multe ori superficial realizate. Tablourile din natură au mers deseori pe o linie idilică, de efecte coloristice, neurmărind și un scop educativ — de a face cunoscute frumusețile naturii patriei noastre, de a arăta ceea ce a survenit nou în peisajul ei. Sînt ilustrative în acest sens lucrările expuse cu diferite prilejuri de profesorul Ion Iacobescu. Tema preferată a lucrărilor sale este „Delta Dunării". Ce păcat însă că marea majoritate a lucrărilor prezintă doar sălcii și nuferi, stuf și apă, uneori destul de dulceag tratate. În călătoriile pe care le-a făcut în ultimii ani în Deltă n-a văzut oare pictorul imensa luptă care se duce în acest colț al patriei noastre pentru supunerea naturii, pentru valorificarea bogățiilor ei? De ce lipsesc din tablourile lui frumusețea acestei lupte, eroismul de care dau dovadă oamenii muncii? Aceasta este cu atît mai [illegible] cu cît Ion Iacobescu și-a [illegible] prin lucrări anterioare un pre[illegible] de autentic talent în rîndurile co[illegible]gilor lui și al amatorilor de pictură.

Membrii cercului de artă plastică de pe lîngă Clubul muncitorilor din învățămînt din Capitală muncesc în școală. Mulți dintre ei au o activitate îndelungată în învățămînt. Cum se explică atunci că temele cele mai puțin reprezentate în lucrările lor sînt tocmai cele legate de viața școlii și a cadrelor didactice?

Cei care îndrumă activitatea cercului de artă plastică au datoria să se preocupe mai mult de faptul că o parte din profesori își rezumă activitatea la organizarea de expoziții cu vînzare, tind adesea la realizarea unor lucrări „de efect", ceea ce duce de multe ori la concesii de natură tematică și artistică.

Este știut faptul că cercurile de artă plastică de pe lîngă cluburi nu urmăresc înjghebarea de asociații de profesioniști, ci antrenarea unui cît mai larg număr de amatori de pictură, cu talent, pe care să-i educe în spiritul realismului socialist în artă și să le călăuzească talentul pe calea însușirii măiestriei artistice. În cercul de la clubul muncitorilor din învățămînt nu se dă o rezolvare potrivită acestei probleme, el avînd un caracter închis și grupînd cu exclusivitate profesori de desen din Capitală.

Antrenînd și pe alți amatori de artă din învățămînt, orientînd tematica lucrărilor lor spre problemele majore ale actualității pe care le ridică construcția socialistă în patria noastră și ajutîndu-i să-și înnobleze măiestria artistică cercul de artă plastică „Ion Andreescu" de pe lîngă clubul muncitorilor din învățămînt din Capitală va răspunde cu mai multă eficiență menirii sale.

CONSTANTIN RĂDOI

Spectacole la sate

Sindicatul muncitorilor din învățămînt din orașul Dorohoi a organizat de curînd în satele Buhaiești și Arborea două spectacole susținute de formațiile artistice de amatori.

Programul artistic a cuprins cîntece de masă executate de corul cadrelor didactice, un concert de muzică instrumentală prezentat de orchestră și în încheiere piesa într-un act „Chestiuni familiare". La spectacole au asistat peste 450 de țărani muncitori din cele două sate.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București